

**ВАЗОРАТИ КИШОВАРЗӢ ВА ҲИФЗИ ТАБИАТИ
ТОҶИКИСТОН**

КАФЕДРАИ «ҶАНГАЛПАРВАРӢ»

РАСТАНИҶОИ ДОРУВОРӢ

Муаллиф: Сатторов Ҷ.С.

Душанбе – 2007

Муқарризон: **проф. Нимадҷонова К.Н.**
 проф. Гулов С.М.

Мухаррир:

**Курси мухтасари лексия аз фанни «Растаниҳои доруворӣ»
барои донишҷӯёни ихтисоси 2604.
Дар курси махсус хусусиятҳои ботаникӣ, биологӣ, морфологӣ
ва инчунин тарзҳои хушк намудан ва истифода бурдани растани
ҳои зикршударо дар тибби илмӣ ва ҳалқӣ мухтасар пешкаш
карда шудааст.**

Лексияи : № 1

Пешсухан

Аз даври қадим одамизод ҳаракат мекард,ки роҳҳои сиҳатшавиро аз бемориҳо ва дардҳои гуногун ёбад.Азбаски таркиби хӯроки одамҳои қадим асосан аз реша,тухмҳои растаниҳо,меваҳо иборат буд,одамҳо оҳиста оҳиста бо мурури замон аз таҷрибаи амалии худ бо ёрии растаниҳои гуногун шифо ёфтандро аз бемориҳо ёд гирифтанд.

Азбаски як хел растаниҳо захролуд мебошанд,яъне моддаҳои такси – кологияшон бисёр мебошад ва баъди истеъмоли чунин растаниҳо одамон дар даври пеш ба бемории саҳт ва ё марг дучор мешуданд,ва баръакс баъди истеъмоли дигар растаниҳо,ки беморро шифо мебахшиданд,одамон ба фарқ кунии растаниҳои захролуд ва шифобахш шурӯъ карданд,яъне бо забони дигар гӯем илми тиб пайдо шуд.

Ҳар як қабила ба худ табиб дошт ва ҳар як қабила бо як намуди растаниҳои доруворӣ як чанд намуди бемориро табобат мекард,яъне дар ҳар хел қабилаҳои одамизод бо як намуди растаниҳои шифобахш намуди гуногуни бемориҳоро табобат мекарданд.Чунин табибҳо аллақай 3-5 ҳазор сол пеш дар қабилаҳои Форсу-Тоҷик,Ҳиндустон ва Юнони қадим амал мекарданд.Бисёр табибони даври қадим корҳои тиббии худро навиштаҷот кардагӣ буданд,аммо афсӯс,ки бо мурури замон ва ҷангҳои байни қабилаҳои бисёри онҳоро набуд гардидаанд.

Дар қабилаҳои форсу-тоҷик чунин китоб «Авесто»(асри VII-VI пеш аз миллод)мебошад,ки қадимтарин мероси маданияти халқи форсу-тоҷик забон китоби муқаддаси Зардуштӣ мебошад,ки онро аввал Искандари Мағдунӣ ва баъд боқимондаашро истиллогарони араб набуд карда буданд.

Дар қисми XX – ми «Вендидада»-и китоби «Авесто» гуфта шудааст,ки «Ахреман» барои одамизод 99999-то беморӣ офаридааст.Бинобар ин аҷдодони мо дунёи растаниҳоро ба 2 қисм тақсим карда буданд:

- 1)ба қисми растаниҳои нағз(фоиданок),ки онро Худо барои табобати одамҳо офаридааст;
- 2)ба қисми растаниҳои бад(захролуд),ки бо воситаи онҳо Ахреман бемориҳоро ба одамизод мефиристонанд.

Аз ҳама хатарнок одамони қадим ҳавои,нафаси гармро (он вақт ҳоло онҳо дар бораи вучуд доштани микроорганизмҳо ва вирусҳои бемориовар тассавурот надоштанд) мешумориданд,чунки онҳо фикр мекарданд,ки Ахреман бо воситаи ҳавои гарм зарраҳои ноаёни бемориоварро ба онҳо мефиристонанд.Бинобар ин аз даври қадим табибҳо хонаҳоро бо испанддуд мекарданд,бо пиёзу чеснок ҷойҳои зарардида мешакиданд ва ҳокаи зо.Ҳамин гуна илми «Фитотерапия» - табобат бо растаниҳои шифобахш пайдо мешавад.

Дар китоби «Авесто» зиёда аз 100 намуди растаниҳои шифобахш ташхис карда шудааст.

Ба тараққии тибби форсу-точик олимони қадими шаҳри қадимаи Гунди-Шопур аҳамияти калонро бозидаанд. Шаҳри Гунди-Шопур дар асри III ба вучуд омадааст ва нахустин академияи илмӣ бо номи «Хонаи хирад» алалхусус дар ҳамин шаҳр ташкил карда шуда буд, ки ин академия сар – чашмаи тиббии халқҳои форсу – тоҷик ҳисоб меҳӯрад. Дар муддати 425 сол (солҳои 226-651) ҳукмронии давлати Сосониҳо шаҳри Гунди-Шопур ба маркази илму – фарҳанги пешқадамтарини ҳамон замон табдил меёбад, ки шиори он «Дониш ва хирад аз шамшер ҳам зӯртар мебошад» буд. Дар вақти ҳукмронии Сосониҳо 4333 касалии бадан ва руҳӣ маълум буд. Духтурони мактаби илмии Гунди-Шопур (асри V-VII) сабаби беморшавиро дар ҳуди организми одамон сустҷӯ карданро оғоз карда буданд. Дар вақти ҳукмронии Сосониҳо тарзҳои асосии табobati беморҳо – ин табобат бо растаниҳои шифобахш буд.

Дар энциклопедияи Зардуштӣ «Бундаҳишн» (асри IX) якумин классификасияи растаниҳо пешкаш карда шудааст, ки баъзе нишондодҳои ҷунин буд:

- 1) **Дар** – дарахт;
- 2) **Дирахт** – бута (дарахтони мевадиханда, растаниҳои шифобахш ва ғайра);
- 3) **Дар ва дирахт** – ҳама дарахтоне, ки мевашро ба хӯрдан истифода бур – да намешавад;
- 4) **Мивак** – ҳама дарахтоне, ки меваш ба хӯрдан истифода бурда мешавад
- 5) **Джурдак** – ҳама зироатҳои полизие, ки барои гирифтани ҳосили он меҳнати одам зарур аст: гандум, ҷав, нахӯд, лӯбиё ва ғайра;
- 6) **Сипарам** – растаниҳое, ки баргҳои он бӯи форам доранд ва барои парвариши онҳо меҳнати одам зарур аст.
- 7) **Настарун** – гулҳо.

Дар асри VII шаҳри Гундишопурро истиллогарони араб забт мекунанд ва ҳамаи асарҳое, ки бо забони форсу тоҷик буданд, набуд мекунанд ба ғайр аз асарҳои илмии «Хонаи хирад», ки онро арабҳо ба Бағдод мекуҷонанд ва сипас дар маркази Халифати Аббасидҳо дар асоси таҷрибаи 300 солаи мактаби илмии Гундишопур мактаби илмии худро мекушоянд.

Дар бораи муҳим будани асарҳои илмии мактаби илмии Гундишопур яке аз олимони рус В.Н. Терновский ҷунин менависад:

Дар асри VI мактаби илмии Гундишопур вақти тиллоии худро гузаронидааст, чунки олимони Гундишопур дар ин марҳала як қатор асарҳои илмии бузургро навиштаанд. Соли 869 роҳбари мактаби илми-тиббии Гундишопур Собур ибни Собир якумин машҳуртарин **формакопеяро** менависад.

Олимони ин мактаб 22 ҷилди **таксикологияро** бо шаҳрдехии ҳислатҳои захрҳо, захролудшавӣ, диагнозмонӣ ва табobati онро мебароранд.

Дар оянда ривочу равнақи асарҳои илмии шаҳри Гундишопур барои дар шаҳрҳои Ғарб кушода шудани ҷунин марказҳои илмӣ сабаб мешавад, ки яке аз онҳо дар шаҳри Салерно кушода мешавад.

Охири асри IX - аввали асри X баъди тамои шудани ҳукмронии истиллогарони араб дар Осиёи – Миёна дар муддати кӯтоҳ тиббӣ форсу

точик боз ба зинаҳои баланд мебарояд. Тараққӣ кардани тиб ба вақти тараққии шаҳрҳои Мовароуннаҳру Хуросон баробар меояд, ки ин даври ҳукумронии Сомониҳо (солҳои 875-999) мебошад.

Дар асри X якумин китобҳои тиб бо забони тоҷикӣ чоп шуда мебароянд:

«Китоб хидоят ал- муталлими фит-иб» Абубакр Рабеъ ибни Аҳмад Аховайни соли 960-981 Бухорои, «Ал-абния ан Хокоик ал-адвия» (Хислатҳои асосии дорувориҳо) 967 сол Абумансур - Муваффақа ибн Али Хисравӣ.

Яке аз олимони бузурғтарин, ки дар соҳаи илми тиб саҳми калони ҳудро гузоштааст, ин Абӯ-алӣ ибни Сино (Авицена) 980-1037 мебошад.

Хусусан дар қори илми тиббии худ «Канон врачественной науки» «Қонуни илми духтурӣ» А.Сино қариб ҳамаи соҳаҳои тибро дарҷ карда гузаштааст.

(Теропия, хирургия, травматология, неврология, психиотрия, анкология, педиатрия, акушерство, генетология, урология, дерматология ва ҳоказо..)

«Канон врачественной науки» аз 5-то ҷилд иборат мебошад, ки дар ҳар як ҷилдаш олими бузурғ ҳамаи ҳислату хусусиятҳои касалро тадриҷан аз назар гузаронидааст.

Китоби якум: - «Саволҳои умумии илми духтурӣ».

Китоби дуум: - «Дар бораи доруҳои оддӣ».

Китоби сеюм: - «Дар бораи касалиҳои алоҳидаи дарунии одам аз сар то пой».

Китоби чорум: - «Дар бораи касалиҳои, ки аз як узв сар зада ба дигар узвҳо мегузаранд ва дар бораи зебогӣ» .

Китоби панҷум: - «Дар бораи тайёр кардани доруворӣ, яъне фармокология».

Дар замони шуравӣ масъалаи омӯхтани растаниҳои доруворӣ дар тибби халқӣ мақоми хосеро китоби О.Дадабоева 1972с. «Словарь научных и местных названий лекарственных растений Северного Таджикистана», ки дар асоси мушоҳидаи таҷрибаи чандинсола дар водии Ашт, Исфара, Конибодом, Хучанд, Уротеппа, Гонҷӣ, Айни ва Панҷакент навишта шудааст, дорад. Дар ин словар ҳама номҳои тоҷикӣ, русӣ ва лотинии растаниҳои дорувориро бо хабаристикаи хусусиятҳои ботаникӣ кӯтоҳ нишон дода шудааст.

Аз 409 намуди растаниҳои доруворие, ки дар словар пешкаш шудааст бо ҳисоби муаллиф 93 намудаш дар тибби илмӣ истифода бурда мешавад ва боқимондаш дар тибби халқӣ.

Лекин бо ҳисоби дигар дар Тоҷикистон 150 намуди растаниҳои доруворӣ дар тибби илмӣ ва бештар 1500 намуд дар тибби халқӣ истифода бурда мешавад. (Ходжиматов)

Вале олимони фақат 62 намуди растаниҳои дорувориро дар Тоҷикистон аз худ кардаанд ва фақат 14 намудаш ба фармокопедии ҷумҳурӣ дохил мебошад. (Ҳамдамов, 1988)

Дар Тоҷикистон растаниҳои шифобахшро дар институтҳои ботаника, химия, гастроэнтерология, институти биологияи АФ Тоҷикистон дар Помир, Донишгоҳи тиббии Давлатии Тоҷикистон, Донишқадаи педагогии ш.Хучанд ва дар управленияи асосии аптекаҳо мегузаранд.

Дар ҷумҳуриамон диққати калони асосӣ барои рӯёнидан ва интродуцияи растаниҳои доруворӣ диққат дода мешавад.

Саволҳои санҷишӣ:

1. Сарчашмаҳои пайдоиши илими фитотерапия?
2. Китоби «Авесто» ҳамчун мероси қадимтарини халқи тоҷикзабон...
3. Саҳми олими бузурги халқи форсу-тоҷик Абӯ-Алӣ ибни Сино дар тиб?

Адабиёт:

«Дикорастушие лекарственные растения Таджикистана»
(Ходжиматов, 1986с.)

«Лекарственные растения». Изд. «Высшая школа», 1975 .
А.Ф.Гаммермон, Г.Н.Кадаев, М.Д.Шупинская, А.А. Яценко-Хмелевский
«Словар научных и местных названий лекарственных растений
Северного Таджикистана». О. Дадабоева, 1972.

САБАБИ ШИФОБАХШ БУДАНИ РАСТАНИҲО

Дар дарси гузашта мо аллакай дида баромадем ва фаҳмидем, ки растаниҳои доруворӣ, яъне шифобахш хеле ҳам бисёр мебошанд. Инро чунин шарҳ додан мумкин аст, ки ҳуҷайраҳои растанӣ бо ҳуҷайраҳои ҳайвонот функцияҳои умумӣ дошта, дар мурури замон, ки дар алоқаи зич якҷоя инкишоф ва тараққӣ карда буданд ва ҳуҷайраҳои растанӣ ғизои асосии олами ҳайвонот буданд.

Растаниҳо дар таркиби худ бисёр моддаҳои химикиро ҷудо мекунанд, ки олами ҳайвонот ин моддаҳоро дар таркиби худ надоранд.

Барои фарқ кардани кадом моддаҳо дар таркиби растаниҳо роли шифобахшро мебозанд, дар фармокогнозия ин моддаҳо ба 3 қисм тақсим мекунанд:

1. Таъсиркунанда (сильно действующие);
2. Ҳамроҳ (сопутствующие);
3. Нодаркор (балластные)

Моддаҳои таъсиркунанда ин моддаҳои мебошанд, ки бо он растанӣ ба ин ё он касал шифо, яъне таъсир мерасонад.

Одатан моддаҳои таъсиркунанда дар таркиби растаниҳо дар ҳаҷми хеле кам вучуд доранд.

Моддаҳои **ҳамроҳ** ин моддаҳои мебошанд, ки метавонанд таъсири моддаҳои таъсиркунандаро тағйир диҳанд.

Масалан, моддаҳои ҳамроҳ метавонанд, ки таъсири моддаҳои таъсиркунандаро зиёд кунанд, ё ки аз худкунии ин моддаро дар организм зиёд намоянд ва метавонанд, ки таъсири моддаҳои таъсиркунандаро бетаъсир намоянд, он гоҳ ин моддаи ҳамроҳро аз таркиби растанӣ ҷудо кардан лозим мешавад.

Моддаҳои **нодаркор** - ин моддаҳои мебошанд, ки онҳо барои табобати ин ё он касалӣ нодаркор мебошанд.

Вучуд доштани моддаҳои нодаркорӣ дар таркиби растаниҳои доруворӣ ин **фарқияти** асосии растаниҳои доруворӣ аз доруворихое, ки бо роҳи синтетикӣ ба даст оварда мешаванд мебошанд.

Моддаҳои нодаркор вазни асосии растаниҳоро ташкил медиҳад, ки аз ҳуҷайраҳои он сутуни растанӣ ташкил меёбад ва он на дар об ва на дар спирт ва на дар обкунандаҳо об мешавад, яъне ба ҳолати дору намегузарад.

Таъсири шифобахши растаниҳои доруворӣ ҳазорон сол пеш маълум буданд, аммо барои ҷӣ ва ҷӣ хел онҳо ба ин ё он касал таъсир расониданаширо фақат баъди пайдо шудани **Фитохимия** (химияи растаниҳо) ва **Фармокология** имконпазир шуд.

Дар асри XVI олимони бузурги Европа духтур Парацелс ва давомдиҳандаҳои он якумин шуда ақидаи худро эрод карданд, ки вазифаи химия ин табобати бемориҳо мебошад, чунки протсессии

зиндагонӣ асосан протсессии химикӣ мебошад. Парацелс дар ҳамон давр зид буд, нисбат ба мактабҳои тибби Арабистон, азбаски онҳо дар ретсептҳои тайёр кардани дорувориҳо бисёр растаниҳои доруворино истифода мебуданд, ки аксарияти духтурон аз онҳо беҳабар буданд.

Парацелс фикри худро баён кард, ки:

«Таъсир ба бемор на худӣ растанӣ меорад, балки моддаи алоҳидае ки дар таркиби ҳамин растанӣ вуҷуд дорад».

Баъди баён кардани ин фикр дар тибби ҷаҳон даври нав оғоз меёбад. Вале фақат дар охири асри XVII олимони ба азхудкунии таркиби химиявии растаниҳо шурӯъ карданд.

Якум метод - ин методи сӯзондан буд, ки дар он растаниҳоро месӯзонданд ва аз таркиби ҳокистарашон моддаҳои химиявиро ҷудо менамуданд, аммо ин метод амали худро наёфт, чунки бисёрии элементҳои сӯхта мерафтанд.

Баъд ба методи гузаронидани **қокӣ** (сухой перегон) гузаштанд, ки ин метод ба кашф шудан дар таркиби растаниҳои кислотаҳои органикӣ ва равғанҳои эфирӣ шуд, вале боқимондаи растанӣ ба моддаҳои тақсимшавандаи нобудшаванда боқӣ мемонданд.

Ин ҳар ду метод барои фитохимия он қадар ҳам рост наомад ва дар асри XVII методи **тарро** (моқрим путём) ба қор монданд.

Дар ин метод қисмҳои растаниро бо буғи об аз як фраксия ба дигар ва бо обқунӣ дар обу спирт ва аз он моддаҳои таъсиркунандаро ҷудо карданро ба қор монданд.

Дар мобайни асри XVIII аптекари олмонӣ Маркграф якумин шуда исбот, кард, ки дар таркиби лаблабу қанд вуҷуд дорад ва онро дар намуди асосӣ ҷудо карда баровард.

Боз ҳам муваффақиятҳои қалонтарро дар омӯзиши моддаҳои таркибии растаниҳои доруворӣ формасевти Шведи Карл - Шееле (1742-1786) ноил шуд.

Вай дар як доруҳонаи кӯҳна қор карда дар вақтҳои ҳоли аз қор бо химияи растаниҳо машғул мешуд ва дар назди худ мақсад гузошта буд, ки ҳамчун олимони пеш аз ӯ фаъолият кардагӣ аз таркиби растаниҳои доруворӣ моддаҳои омехта не, балки аз ба ҷои он моддаҳои тозаи химикӣ ҳосил кунад ва ба мақсади худ расид. Карл - Шееле тавонист, ки якҷанд кислотаи органикиро ҳамчун:

Лимугӣ (лимонная)

Себӣ (яблочная)

Май (винная)

Шилхагӣ (щавелевая) –ро дар намуди кристаллӣ барорад.

Вай инчунин кислотаи машҳуре, ки захролудиаш хеле ҳам баланд аст (синильная кислота) ихтироъ кард. Дар вақти ҷӯшондани пластыр Шееле аз он моддаи глисеринро ҷудо карда, вуҷуд доштани онро дар бисёр намудҳои равғанҳо исбот кард.

Дар асри XIX химия муваффақиятҳои қалонро ба даст овард. Бо ташабуси қорҳои илмии олимони бузург Ломоносов ва Лавузе исбот

карда шуд, ки моддаҳои химикӣ аз элементҳо иборат буда, моддаҳои органикӣ ба гуногуншаклии худ нигоҳ накарда ҳамроҳи (производные) элементи карбон мебошанд.

Бо чунин муваффақиятҳо фито-химияи асри XIX аллакай метавонист, ки гурӯҳи асосии моддаҳои таъсиркунандаи растаниҳоро чун чун намояд.

Соли 1806 аптекар Сертюрнер **алкалоиди** морфинро аз банг чун намуда, хусусиятҳои миқдории онро исбот намуда ва хусусияти хобииро (снотворное) исбот намуд.

Бо ҳамин исбот карда шуд, ки аз растани моддаи таъсиркунандаро чун карда мешавад.

Ба моддаи нав номи «Морфин» гузоштанд. Бинобар ин олимони дигар давлатҳо ба чун намудани аз растаниҳо моддаҳои таъсиркунандаро шуруъ карданд ва баъди муддати кӯтоҳ дигар моддаҳои асосии таъсиркунанда ҳамчун: **хинин, стрихнин ва кокоин** чун карда шуданд.

Дар мобайни асри XX дар таркиби растаниҳои доруворӣ якумин шуда олимони Либих ва Вёлер моддаҳои махсуси саҳт таъсиркунандаро кашф намуда, онҳоро - **гликозидҳо** номиданд.

Баъди гликозидҳо моддаҳои дигари таъсиркунанда ҳамчун **моддаҳои даббоғӣ** (дубильные вещества), **сапонинҳо** ва **қатронҳо(смола)-ро** кашф намуданд.

Дар саршавии асри XX кашф намудани **витаминҳо** дар таркиби растаниҳои доруворӣ саҳифаи навро дар омӯзишу табот ба растаниҳои дорувориро кушод.

Солҳои 30-уми асри XX олим Б.Л.Токин нуқтаи назариявии илмӣ худро пешниҳод кард, ки растаниҳои оӣ моддаҳои элементӣ – фитонисидро аз худ чун намуда, бо онҳо бактерияҳои гирду атрофро бо грибокҳо нобуд менамояд.

Акнун моддаҳои таъсиркунандаҳоро дар растаниҳо дида мебароем:

Алкалоидҳо – ин моддаҳои мебошанд, ки ба онҳо дар таркиби молекулашон вучуд доштани атоми азот (нитроген) хос буда, асоси онҳо пайвандҳои ишқорӣ ташкил медиҳанд.

Алкалоидҳо асосан дар таркиби растаниҳои гулдор вомехӯранд ва баръакс дар таркиби обсабзҳо, замбӯруғҳо ва гулсангҳо хело ҳам кам вомехӯранд.

Аҳамияти биологии алкалоидҳо дар таркиби растаниҳо пеш маълум набуд ва бинобар ин ҳисоб мекарданд, ки алкалоидҳо ҳамчун моддаҳои нодаркорӣ мебошанд, аммо солҳои охир исбот карда шуд, ки алкалоидҳо дар синтези афзоиши растаниҳо аҳмияти калон дошта, дар афзоиш фаълон иштирок менамоянд.

Миқдори **алкалоидҳо** – дар таркиби растаниҳо аз 2-3% вазни хушки онро ташкил мекунанд. Ин моддаҳо одатан дар як намуд растани бо миқдори гуногун вомехӯранд, чунки миқдораш аз фасли сол, фазаи

афзоиш вобаста аст. Дар таркиби растаниҳо аз ҳама миқдори зиёди алкалоидҳо дар вақти гулкунии онҳо чамъ мешаванд.

Бисёр вақт растаниҳое, ки дар таркиби худ алкалоидҳоро ба вучуд меоранд, дар таркиби худ як намуд не, балки якчанд намуди алкалоидро чамъ мекунанд, ки аксарияти онҳо бо таркиб ва сохт аз якдигар фарқи кулӣ доранд.

Масалан гули афён дар таркиби худ 26-то алкалоид дорад, ки таркиби асосиашро морфин ва наркотин ташкил медиҳад, боқимонда алкалоидҳо дар миқдори кам вучуд доранд.

Алкалоидҳо дар таркиби растаниҳо дар намуди ҳалшуда вучуд доранд, вале онҳоро бо осонӣ метавон ба намуди саҳти кристаллӣ аз сутуни растанӣ ҷудо кард. Фақат баъзе моддаҳои алкалоид ба намуди кристаллӣ табдил намеёбанд ва тамоман аз он ҳам камтар алкалоидро дар намуди моеъ ҷудо кардан мумкин аст: аз он ҷумла **никотинро**.

Алкалоидҳо одатан дар об ҳалнашаванда мебошанд, вале бо осонӣ бо ёрии ҳар гуна кислотаҳо ба намакҳо табдил меёбанд, ки онҳо дар об нағз ҳал мешаванд. Таъми алкалоидҳо **талх** мебошад.

Баъзе растаниҳои алкалоиддор бисёр ҳам захролуд мебошанд: аз он ҷумла захри-кураре, ки дар таркиби худ экстрати чанд намуд алкалоидро дар бар мегирад.

Бисёр растаниҳои захролуди кишвари мо ҳамчун- болиголов (туткали, алафи муш), живокости (асфарак) бо ташаббуси алкалоидҳо захролуд мебошанд, аммо алкалоидҳо-захрҳо дар миқдори кам гирифта шуда, ҳамеша чун доруворӣ истифода бурда мешавад. Аз пеш як зарбулмасал мондааст, ки:

«Ҳар як захре, ки дуруст истифода бурда мешавад, ҳамчун дору хизмат мерасонад».

Гликозидҳо – моддаҳои муракабе, ки аз ягон хел қанд ва пайвастии ноустувори бо ғайри қанд, ки шаклҳои гуногун дошта метавонанд иборат мебошад.

Қисми ғайри қандии гликозидҳо **агликон** ном доранд. Гликозидҳо дар муҳити об бо осонӣ ба қанд ва агликон тақсим мешаванд.

Гликозидҳо дар растанӣ роли танзимкунандаҳои протсессҳои химикӣ мубодилаи моддаҳоро мебозанд. Ҳамаи гликозидҳо ба худ ферментҳои хос доранд.

Фермент – **энзим** – моддаҳои муракаббе аз сафеда иборат буда, дар миқдори хело ҳам кам вучуд дошта, дар растаниҳои химикӣ ҳамчун катализатор кор мекунанд.

Худи ферментҳо дар ин реаксияҳо иштирок намеkunанд, (аниқтараш баъди тамоми реаксия ба ҳолати пештараи худ боз мегарданд).

Вобаста ба муҳит ферментҳо метавонанд, ки гликозидҳои растаниро тақсим кунанд ва инчунин синтез (яъне барқарор намоянд).

Гликозидҳо – моддаҳои ноустувор буда, дар вақти ҷӯшонидан дар оби камтар туруш кардагӣ бо осонӣ ба қанд ва агликон тақсим мешаванд.

Азбаски ферментҳо бо осонӣ гликозидҳоро тақсим менамоянд, ин ҳодиса ба он хулоса меорад, ки дар вақти буридан ё қандани растанӣ дар он моддаҳои гликозид, тез тақсим мешаванд ва бинобар ин бояд, ки дар вақти ҷамъ кардани растанӣ ин ҳодисаро ҳамеша дар назар дошт.

Классификатсияи гликозидҳоро одатан бо таркиби химиявии агликоношон, ки ниҳоят гуногуншакл мебошанд ҷудо мекунанд.

Дар амал одатан чунин гурӯҳҳои гликозидҳоро истифода мебаранд.

- гликозидҳои дилӣ;
- антрагликозидҳо (слабительный);
- сапонинҳо;
- моддаҳои талх;
- нитрогликозидҳо (кислотани синильный -ро ҷудо мекунанд)
- флавоноидҳо.

Гликозидҳои дилӣ аз ҳама гурӯҳи муҳим мебошанд. Гликозидҳои ин гурӯҳ ба мушакҳои дил таъсир мерасонанд. (ландыш, горицвет – гули зардак). Растанӣҳое, ки дар таркиби худ гликозидҳои дилӣ доранд саҳт захролуд мебошанд. Соҳти гликозидҳои дилӣ намуди структураи стероидӣ доранд, вале аз гармонҳо бо ҳалқаи лактонӣ фарқ мекунанд.

Пайвастаҳои стероидӣ, ки чунин ҳалқа надоранд таъсири дилӣ надоранд.

Гликозидҳои дилӣ хело ҳам ноустувор мебошанд ва барои чиндан ва хушк кардани чунин растанӣҳо меҳнати пурмашаққат лозим аст.

Гликозидҳое, ки ба организми одам ҳамчун дарунронӣ таъсир мерасонанд-**антрагликозид** меноманд. Ин моддаҳо дар намуди кристалҳои сурх аз сутуни растанӣ ҷудо кардан мумкин аст, хусусан аз растанӣ бо осонӣ бо об ё ки бо маҳлули сусти спиртӣ ва ё бо ишқорҳо ҷудо мекунанд.

Антрагликозидҳо захролуд нестанд ва дар нигоҳдорӣ устувор мебошанд. Ин моддаҳо пайвастаҳои антропоцент буда, дар таркиби худ гурӯҳҳои метил ва оксигурӯҳро дар бар доранд.

Боз як гурӯҳи гликозидҳо – ин **сапонинҳо** мебошанд.

Сапонинҳоро дар 70 оилаи растанӣҳо пайдо карданд, ки якӯм ҷойро дар байнашон оилаи меҳчагул, первоцветниҳо ва лилейниҳо ишғол мекунанд.

Сапонинҳоро аз растанӣ дар намуди хокаи сафед ҷудо мекунанд, ки вай бо осонӣ дар об ҳал мешавад.

Дар саноати хӯрокаи сапонинҳоро барои кафккунии лимонад ва барои тайёр кардани ҳавло истифода мебаранд.

Дар вақтҳои охир аҳмияти калонро гурӯҳи гликозидҳои флавоноидӣ бозӣ мекунанд. Номҳои ин моддаҳо аз калмаи латинӣ (flavum - зард) гирифта шуда, рангашон зард буданаширо мефаҳмонад.

Онҳо ба пайвастаҳои фенол таалук доранд ва бисёртар дар гулҳо вомехӯранд.

Боз як намуди моддаи таъсиркунанда дар таркиби растаниҳо ин **кумарин** ва маҳсулотҳои он мебошанд. Кумарин дар табиат зиёда аз 150 намуд маҳсули худро дорад.

Кумарин бӯи хаси нав буридашударо дорад. Дар таркиби растаниҳо инчунин рағанҳои эфирӣ мавҷуд ҳастанд, ки бо ташабуси онҳо растаниҳо ба худ бӯи хосе доранд.

Бисёр растаниҳое, ки дар таркиби худ рағанҳои эфирӣ доранд дар истехсолот барои пайдо кардани атриёт ва одекалон истифода бурда мешаванд.

Ба гликозидҳо наздик моддаҳои дубилӣ ва танидҳо мебошанд. Масалан картошкарро вақти пӯст кардан вай сиёҳ мешавад ва дасти одам ҳам низ сиёҳ мешавад. Ин моддаҳои дубил дар оби ҳуҷайра обшуда бо ҳаво пайваст шуда сиёҳ мешаванд. Мазаи моддаҳои дубили бурманок ҳастанд.

Масалан хурмои хомро хӯрдан.

Танидҳо қариб дар ҳамаи намуди растаниҳо вомехӯранд, чунки онҳо роли фаъоли физиологиро барои мубодилаи моддаҳо ва протсесси ҷудо кардани энергияи даруни ҳуҷайраро мебозанд.

Танидҳо аз рӯи таркиби химиявишон бисёратома мебошанд.

Саволҳои санҷишӣ:

- 1.Сабаби шифобахш будани растаниҳо?
- 2.Классификасияи моддаҳои, ки дар таркиби растаниҳо мавҷуданд?
- 3.Фарқи растаниҳои доруворӣ аз доруворихле, ки бо тарзи синтетикӣ ба даст оварда мешаванд?
- 4.Таърихи ҷудо намудани моддаҳои таъсиркунанда аз таркиби растани – ҳои шифобахш?
- 5.Намудҳои моддаҳои таъсиркунандаи растаниҳои шифобахш?
- 6.Тақсироти гликозидҳо ба гурӯҳҳо?
- 7.Нуқтаи назариявии олими рус Б.Л.Токин нисбати фитонсидҳо?

Лексияи :№3

Тавсифи ботаникӣ, истифодабарӣ ва хусусиятҳои биологии растаниҳои доруворӣ.

Ниёзбӯ, райҳони кӯхӣ – *Melissa officinalis* (мелисса лекарственная).

Ниёзбӯ алафи бисёрсола буда, бӯи хоси лимонро дорад. Решаи он дарозиаш то 30 см буда, ранги сафедчатоб ё ки ранги чигарии пастро дорад. Сутунавдаи (пояи) он чоркунҷаи ростистодаи навданок буда, дар сутунаш мӯякҷаҳои майда вучуд дорад.

Пояи - ниёзбӯӣ аз 30 то 120 см мешавад.

Баргҳои - ниёзбӯӣ мутақобил рупарӯи якдигар (супротивные) ҷойгир шуда, аз 3 то 8,5 см дарозӣ доранд ва паҳниашон 2-4 см мешавад. Лабҳои паҳанаки барг реза-реза, яъне аррашакл мебошад.

Гулҳои – ниёзбӯӣ ранги сафед, ё ки камтар сурхчатоб буда, майда-майда аз 3-10 тоғӣ дар беҳи думҷаи барг аз бандпоя мерӯянд.

Тухми – ниёзбӯӣ аз 4-то тухмҷаи дарозрӯи эллипсишакли 3-паллаи буда, рангашон аз чигарии паст то чигарии баланд мебошанд.

Ҳаҷми онҳо аз 1,8-2 мм дар дарозӣ ва 0,7-мм дар паҳнӣ мебошанд. Вазни 1000 дона тухми ниёзбӯӣ – 0,5-0,7 г. – ро ташкил медиҳад.

Ниёзбӯӣ моҳҳои июн-июл гул мекунад ва моҳҳои июл-август мева яъне тумхӣ медиҳад.

Ниёзбӯӣ бисёртар дар ҷойҳои намноку, соядор во мекӯрад. Ниёзбӯӣро дар вақти ҷаъм овардан пояи онро аз замин дар баландии 10 см боло мечинанд. Ҷаъмоварио дар вақти гулкунии растани мегузаронанд ва онро дар ҷои соянок ё ки хушккунакҳо хушк мекунанд.

Ашӯи тайёр - ин навдаҳои ҷавон бо баргҳояш ва гулҳояш мебошад. Ниёзбӯӣро одамоне аз даври қадим ҳамчун дору барои кори дилро мӯътадил кардан истифода мебарданд, яъне ниёзбӯӣ ба одамоне, ки касалиҳои дилӣ доранд фоидаи хело ҳам калон мерасонад, инчунин дар тиббӣ қадим халқҳои Осиёи Миёна ниёзбӯӣро барои қувват додани кори дил, барои камхунӣ, барои мӯътадил кардани системаи ҳазмкунии организми одам, барои мустаҳкам намудани кори асаб ва бисёр касалиҳои дигар истифода мебарданд.

Бӯмодарон, бӯғанак – *Achillea millefolium*.

(Тысячелистник обыкновенный).

Растани бисёрсола буда, баландии пояш аз 15-80 см мешавад.

Решааш болои патакреша (ползучий) мебошад.

Пояш – оддии ростистода буда, дар нӯғаш камтар навда мезанад.

Баргҳояш – рангаш нимсабзу – нимкабудча (сизо - зеленные) буда, дар поя қариб нишаста мебошанд, ё ки думҷаашон кӯтоҳ ҳаст, намудаш – дарози паррашакли паҳанаки барг реза-реза буда, дарозиаш аз 10-то 40 см мебошад. Хӯшагули бӯғанак сабадча мебошад.

Гулҳои – аз паҳлӯи сабадҷаи хӯшагули бӯғанак баромада истода забоншакл буда, аз 4-5 дона гули рангаш сафед иборат мебошад. Гулҳои

мобайнии сабадча найчашакл мебошанд ва аз 15-20 дона иборат мебошанд.

Тухмаш – дарози секунчашакл буд, ҳаҷмашон 1,5 –2 мм дар дарозӣ ва рангашон хокистаранги пасти чиллодор мебошанд. Вазни 1000-то тухмӣ 0,11-0,15г. мебошад. Моҳҳои май-июн гул карда, июл-сентябр тухм мекунад. Бӯғанок дар сахроҳо лаби чариҳо лаби ҷӯйборҳо вомехӯрад.

Дар тиб гулҳои бӯғанакро истифода мебаранд. Ашёи чидашударо дар болохонаҳо ё хонаҳои нағз шамол ва рутубат дошта хушк мекунанд. Таъми ашё талхи бурмамекардагӣ мебошад. Мӯҳлати нигоҳ доштани ашёи хушккарда шуда 5-сол мебошад.

Бӯғанакро олимон аз даври қадим истифода мебаранд.

Абуали ибни Сино бӯғанакро аз дарди сар, касалиҳои сиёҳлавак, ғавс шудани хун, подагра, радикулит, дарди буғумҳо истифода мебард.

Масалан дар Руси қадим ширеши нав чафидаи бӯғанакро барои маънкунии хунравӣ истифода мебарданд. Оби ҷӯшонидани алафи бӯғанакро барои хунравии дарунӣ, барои касалиҳои меъда, чигар астма, нафаскамшавӣ ва ҳоказо истифода мебаранд.

Дар тибби илмӣ бошад, бӯғанакро дар намуди оббӣ (15:200) як кошуқи ошӣ дар як рӯз 3 маротиба ҳамчун хунмаънкунанда дар вақти хунравиҳои геморрой ва бачадонӣ истифода мебаранд.

Дар баргҳои буғунак тақрибан 0,05% моддаҳои алкалоид монанд – бетоницин (ахилеин) ва дар хӯшагулҳо аз 0,02-0,8% раванҳои эфирии кабудӣ баланд вучуд доранд.

Барги зулф - *Plantago major*(подорожник большой).

Барги зулф – растании алафӣ бисёрсола буда, баландиаш 5-70 см мебошад.

Решааш – патакреша.

Баргҳояш – калони элlepсшакл буда, пахнаки барг рағҳои калон дорад. Пахнакҳои барги зулф 6-21 см дар дарозӣ ва 4-14 см дар паҳнӣ мебошанд. Миқдори рағҳои пахнаки барг 3-7 то мебошад. Дарозии думчаҳои барг 7-20 см мешаванд.

Гулҳояш – сӯтагул буда (колосовид), дарозии думчаи хӯшагули барги зулф 4-40 см мебошад.

Мева (тухмӣ) – куттичаи бисёртухма мебошад, ки як растанӣ то 60 ҳазор тухмӣ медиҳад. Тухмаш майдача буда, ранги чигарии баландро дорад. Вазни 1000 тухмӣ 0,15-0,41г. Барги зулф моҳҳои июн-июл гул карда, моҳҳои июл-сентябр ба тухмкунӣ медарояд.

Ареали паҳншавии барги зулф бисёр ҳам калон мебошад ва ӯ қариб, ки дар ҳама ҷойҳо вомехӯрад.

Дар тиб баргҳои барги зулф ва тухмаш истифода бурда мешавад.

Ашёи хоми чидашударо дар болохонаҳо ва хонаҳое, ки рутубати хавояш нағз аст бо қабати тунук хобонда, хушк карда мешавад. Мӯҳлати нигоҳ доштани баргҳои хушк 3 сол ва майдакардашуда 2 сол мебошад.

Барги зулф – растани дорувории қадима мебошад. Олимони Юнони қадим тухми барги зулфро зидди дарунронӣ истифода мебуданд.

Дар тиббӣ форсу-точик барги зулф низ аз даври қадим истифода бурда мешуд. Умуман ду намуд барги зулф ҳаст: **калон ва майда**.

Баргҳои барги зулфи калон нисбат ба баргҳои барги зулфи майда калонтар мебошад. Барги зулфи калон хусусиятҳои дорувориро бисёртар дорад.

Шираи барги зулф барои табобати захми меъда ва талха, дарди гӯш истифода бурда мешавад. Тухми барги зулф зидди хунпартоӣ ёрдами калон мерасонад.

Абуали-ибни Сино бо барги зулф бисёр касалиҳоро ҳамчун: чойҳои сӯхта шуда, захмҳои чуқур, варамҳо, касалии чашмҳо, дарди дандон ва дигар касалиҳоро табобат мекард. Шираи барги зулф чигар, гурда, сиёҳлабакро боқувват карда, дар онҳо (закупоркаҳо) чойҳои маҳкамшударо мекушояд.

Барги зулфро дар об чӯшонида даҳонро обгардон мекунанд, ки ин зидди дарди дандон, варами гӯштҳои дандон ва дигар касалҳо ёрдами калон мерасонад.

Дар тибби илмӣ аз барги зулф препаратҳои тайёр мекунанд, ки барои гастритҳои анацидӣ ва касалиҳои меъда ва захми меъда истифода бурда мешаванд.

Тафтишотҳои фармокологӣ нишон доданд, ки дар зери таъсири шираи барги зулф фаъолияти корӣ зиёд мешавад ва дар таркиби хун миқдори гемоглобин зиёд мешавад.

Коснӣ– Cichorium intybus (цикорий обыкновенный).

Коснӣ – растани басёрсола буда, баландиаш аз 30-150 см мебошад.

Решааш – тиррешаи спиралмонанди сернавда мебошад ва ба замин ба чуқурии то 150 см медарояд. Пешгарданаки реша (корневоя шейка) ғавсиаш то 12 мм мешавад).

Пояаш – ростии навдадор, буда баргҳои поёниаш то 28 см дарозӣ доранд.

Дарозии баргҳои поя 3-17 см мешаванд. Шакли баргҳои поя секунҷа-шакли калон 3-17 см буда, паҳанаки барг аз порра-порраи калон иборат мебошад. Хӯшагули коснӣ дар нӯги навдаҳои дар банди бандбуғуми баргҳои болоӣ аз 1-то 3 дона ҷойгир шудаанд.

Гулҳои – косни ранги кабудӣ – осмонӣ доранд.

Тухми коснӣ призмамонанд буда, дарозии 3-5 қирра мебошад ва дарозииашон ба 2-3 мм баробар аст. Як растани то 25 хазор тухми медиҳад. Вазни 1000 дона тухми 1-1,25 г мебошад. Коснӣ аз моҳи май сар

карда, то тирамоҳ гул мекунад. Коснӣ дар беҳи чӯйборҳо, дарёҳо сахроҳо партобҳо вомехӯрад. Одатан коснӣ гурӯҳ-гурӯҳ ҷойгир мешавад.

Дар тиб фақат решаи коснии ёбиро истифода мебаранд. Решаашро тирамоҳ кофта гирифта, ба бўлакҳо тақсим карда дар температураи 45⁰С хушк мекунанд. Ашӯи тайёр – решаҳои хокистаранг ё ки чигарӣ мебошанд. Дар вақти шикастан аз дарун рангаш зард ё ки сафед буда, бӯй надорад ва таъмаш талх мебошад.

Коснӣ аз даври қадим маълум аст. Дар асри X тухми коснӣ яке аз дорувории беҳтарин барои катари меъда ҳисоб мерафт.

Аз рӯи китоби Абуали ибни Сино «Алқонун» коснӣ дар организми одам маҳкамҷойҳои судҳоро (закупорки) мекушояд, фоидаи калон барои чигар дорад, меъдаро мустаҳкам менамояд, дилбеҳазуркуниро бас менамояд ва ба варами чашмҳо фоида дорад.

Дар тибби халқии тоҷик косниро хело ҳам ҳархела истифода мебаранд. Масалан косниро сӯзонида бо хокистари он осебҳо ва захмҳоро мемоланд, ки то ки онҳо зуд шифо ёбанд. Истифодабарии коснӣ барои касалии зарпармин фоидаи калон дорад.

Шираи нав гирифташудаи косниро зидди дарди шикам истифода мебаранд. Оби ҷӯшонидаи решаҳои косниро барои табобати захми меъда ва гастрит истифода мебаранд.

Тафтишотҳои фармакологӣ нишон доданд, ки истифодаи коснӣ ба касалиҳои қандӣ 1 дараҷа фоидаи хело ҳам калон доранд ва метавонанд, ки дар ин дараҷа касалро тамоман шифо бахшанд, ва дар дараҷаҳои вазнинтарин ба касал фоидаи хело ҳам калон расонида аҳволи онро тадричан хуб кунад.

Коснӣ муҳимтарин растани инулиндор мебошад.

Дар таркиби решаи он аз 11-65% инулин, 3,6% - моддаҳои сафеда; 0,3%равғанҳо;15,4%моддаҳои ғайринитрогендор;2-3%фруктоза,гликозидҳои талх, интибин ва катрон иборат мебошад.Дар гули коснӣ чунин моддаҳо ёфт шуданд: кумарин, цикорин.

Испанд – *Peganum harmala* (гармала обыкновенная).

Испанд – алафи бисёрсола буда, баландиаш 20-80 см ва бӯи саҳти ба худ хос дорад.

Решааш – тирреша буда, дарозиаш то 3 см ва ғавсиаш то 10 см мебошад.

Баргҳояш – паҳанаки барги испанд бо 2-3 қисм тақсим шудааст.

Гулҳояш – ранги зарди паст ва ё сафедчатоб мебошанд. Ҷойгиршавиашон яктогӣ бо думчаҳои кӯтоҳ буда, косабаргҳояш 5-то, одатан ба 3 қисм тақсимшудагӣ, дарозиашон 11-25мм, гулбаргаш 5-то дарозиаш 1,2-2,5 см мебошад.

Мева – қутичаи доирашакл, камтар пачақи сеқисмаи сепалла, диаметраш 1-1,2 см мебошад.

Тухмаш – ранги чигарӣ ва ё чигарии баланд дошта, кунҷдори камтар ноҳамвор буда, то 4 мм дар дарозӣ мебошанд.

Як растанӣ то 120 ҳазор тухм меандозад. Вазни 1000 дона тухмаш ба 2,5-3г баробар аст. Моҳҳои май-август гул карда мева медиҳад.

Испанд дар ҷойҳои офтобрӯя, лаби ҷариҳои кӯҳҳо, дар нишебиҳои кӯҳҳо ва адирҳо вомерӯрад.

Испанд аз даври қадим ҳамчун растаниҳои доруворӣ машҳур маълум буд. Дар китоби қадимаи форсу-тоҷик забонҳо «Авесто» (асри XII-V пеш аз мод) ҳамчун растание, ки барои ором кардани системаи асаб ва ҳамчун моддаи барои хушбӯӣ кардан, яъне бӯи бадро нест кардан истифода бурда мешуд. Бо испанд беморхоро ва мурдахоро дуд карда муолиҷа мекарданд.

Олимони юнонӣ Диоскорид (асри I) испандро ҳамчун даруворӣ барои табобати сустбинии чашмҳо истифода мебард.

Абуалӣ ибни Сино дар китоби худ «Алқонун» испандро ҳамчун доруворӣ барои табобати дарди узвҳо ва буғумҳо пешниҳод мекард.

Барои истеҳсолоти фармокологӣ испандро дар вақти гулкуниаш мечинанд, барои ин қисмҳои болоии растаниро бо дастҳо бурида, дар болохонаҳо ё ки дар таги соябонҳо бо қабатҳои 7-10 см дар болои қоғаз ё латта хушк мекунанд. Аз алафи испанд ва тухмаш моддаҳои алкалоидро (пегамин ва гармин) -ро ҷудо карда мегиранд.

Тафтишотҳои фармокологӣ нишон доданд, ки обҷӯши (настай) 1% ва 10 % аз алафи испанд тайёр кардагӣ зидди стафилакок муборизаи фаъолона бурда метавонад ва дар об ҷӯшонидани 1% в а0,25% алафи испанд хусусияти саҳти зидди микробиро дорад.

Қоқутӣ– *Origanum tyttahanthum* (душица мелкоцветная).

Қоқутӣ – растании бисёрсола буда, баландиаш аз 20-30 см мешавад.

Поҷаш – бисёрдонаи рост истодаи чоркунҷаи навдадор мебошад.

Баргҳояш – ҷойгиршавии мутақобил дошта, думҷаи барг кӯтоҳ мебошад, дарозрӯяи эллипсоидӣ буда, дарозииашон 0,5-3 см мешавад.

Хӯшагулаш - ҷӯрубҷаи мураккаб (10-30 см дар дарозӣ) мебошад.

Гулҳояш – ранги сафед ё ки сафедаи камтар сурхҷатоб мебошанд.

Мевааш (тухмаш) – доначаҳои кулулаи камтар тухмшакл буда, дарозииашон то 1 мм ва рангашон ҷигарии торик мебошад.

Вазни 1000 дона тухмӣ ба 0,1 г баробар аст. Қоқутӣ моҳҳои июн – август гул мекунад ва моҳҳои июл – сентябр ба тухмкунӣ медарояд. Қоқутӣ дар бисёр ҷойҳо даштҳо, кӯҳсорҳо дар байни алафзорҳо дар лаби ҷариҳо ва минтақаҳои ҷарогоҳҳои субальпӣ, дар байни арҷазорҳо, ҷормағзорҳо буттазорҳои ноҳияҳои Зарафшон, Ҳиссору – Дарвоз дар Ҷануби Шарқи Тоҷикистон дар баландии аз 800-2700 м вомерӯрад.

Ҳамчун ашёи доруворӣ қисми болоии қоқутиро дар вақти гулкуниаш чинда онро дар ҳавои кушода дар соягӣ хушк мекунанд. Ашёи тайёри қоқутии хушк бӯи ба худ хос дошта таъми талхӣ дорад. Мӯҳлати нигоҳдоштани ашёи хушки қоқутӣ 3 сол мебошад.

Хусусиятҳои дорувории қоқутӣ аз давраҳои қадим маълум мебошад.

Аз рӯи навиштаҷотҳои Абуалӣ ибни Сино маълум аст, ки қоқутӣ барои баровардани об ва моддаҳои моеъро аз қафаси сина, шуш ёрдами калон мерасонад. Қоқутӣ инчунин саҳт моҳонаи занонаро ва пешоби онро медавнад, ва бо пешоб хунро медавнад, ки ин боиси нобуд шудани тифл дар бадани зан мешавад.

Аз рӯи навиштаҷоти «Махзан-ул-адвия» маълум аст, ки қоқутӣ ҳамчун доруворӣ барои давонидани пешоб, сангҳои гурда ва пуфаки пешоб истифода бурда мешавад.

Микдори хӯрдан: 2 мисқал алафи қоқ (8,5г) ҳамчун чой дам карда хӯрдан лозим.

Дар вақти тафтишотҳо хусусиятҳои фармакологии қоқутӣ маълум гардид, ки препаратҳои аз он тайёр шуда хусусиятҳои ором-кунии системаи асаби марказиро доранд ва инчунин ба кори меъда ёрдами калон мерасонад. Қисмҳои болоии қоқутӣ бо ташаббуси дар таркиби худ доштани фитонсидҳо ба худ хусусиятҳои антимиқробӣ доранд.

Қоқу – Taraxcum officinale (Одуванчик лекарственный).

Қоқу растании бисёрсола буда, решаи тирреша дорад (диаметр то 2 см), ки дар таркиби худ ширеши сафеди талх дорад.

Баргҳояш – дар банди гарданаки реша чамъ шудаанд, дарози паршаки бурида буда мебошанд, дарозиашон 10-5 см ва паҳниашон 1,5-5см мебошад. Аз байни буғумбаргҳо найчаҳои гул, ки баландиашон 5-50см ва дарунашон холӣ мебошад мебароянд.

Хӯшагул - сабадҷаи зарди ҷилодор, ки диаметраш то 5 см мебошад.

Гулҳояш – забоншакл буда, дучинсаи рангашон зарди ҷилодор мебошанд.

Қоқу ду бор гул мекунад, баҳор ва тирамоҳ. Қоқу ба замбурҳои асал бисёр гарди гул ва шираи барои асал тайёркуни мидиҳад.

Қоқу яке аз растаниҳои мебошад, ки ареали паҳншавиаш хело ҳам колон дорад ва вай қариб ки дар ҳамаи ҷойҳо вомӯхурад. Ҳамчун доруворӣ решаҳои қоқуро чамъ мекунанд, Барои ин решаҳои гули қоқуро тирамоҳ мечинанд. Ашёи ҷидаи тайёри ин решаҳои хушкшудаи дарозиашон 10-15 см ва 0,3-1,5 см ғавсиашон бо ранги маларанг буда, таъми талху-ширин дорад. Мӯҳлати нигоҳдории ин ашё 5 сол мебошад.

Қоқу растании дорувории қадима мебошад. Олими қадими Юнон Теофраст онро зидди доғҳои дар пӯст пайдошудаи аз ҷигар ва доғи кун-читак пешниҳод мекард. Дар қадим қоқуро ҳамчун «Ширеши зиндагӣ» меҳисобиданд.

Аз навиштаҷотҳои А.Сино шираи қоқу пардаи ҷашмро (катаракта) мебурорад, шираи нав ҷафидаи он ҷойҳои маҳкамшудаи (закупорки) ҷигарро мекушояд. Дар вақти газидани қадум аз қоқу дастбанд тайёр мекунанд.

Хусусиятҳои қоқу бо хусусиятҳои коснӣ монанд аст, фақат таъсири қоқу зиёдтар мебошад. Инчунин гули қоқу хунпартоиро маън карда, меъдаро мустаҳкам менамояд.

Тоҷикон шираи растании қоқуро барои нест кардани **озах** (бародавки) ва ҳамчун моддаи медавондагӣ (слабительное) истифода мебаранд ва инчунин барои камхунӣ, туберкулези шуш, касалии қанд, касалиҳои чигар ва талха истифода мебаранд.

Дар тибби илмӣ обҷӯшии решаҳои қоқуро ҳамчун барои овардани иштиҳо ва давондани зардии талха истифода бурда мешавад.

Моддаи таъсиркунандаи решаҳои қоқу ин гликозиди тараксасин мебошад ва ба ғайра аз он дар решаи қоқу спирти тараксерол, тараксол ва стеринҳо, стигмастерин-ситостерин ва инчунин дар миқдори калон аз 16-53% инулин, каучук 2,3% моддаҳои дубилӣ ва равшанҳо ҷой доранд.

Занҷабилӣ обӣ – Polygonum hydropiper. (Перец водяной).

Занҷабилӣ обӣ – растании яксола буда, баландиаш 20-70 см бо таъми тезӣ мебошад.

Пояш – ростистодаи сабз буда, дар тирамоҳ сурх мешавад.

Баргҳояш- ҷойгиршавиашон пайдарҳам, дарозрӯяи борик, дарозиашон 3-10 см ва пахшиаш 0,4-1,7 см мешавад.

Гулҳояш – майдаи нишаста буда, дар нӯғҳои навда ҷорӯбакҳои гандумшаклро ташкил медиҳанд, ки дарозиашон 1-12 см буда, рангашон сафед ва ё сафеди сурхчатоб мебошанд.

Меваҳояш – донаҳои сиёҳи тухмшакли рангашон малла ё чигарии торик бо дарозии 2-3,5 мм мебошад. Вазни 1000 дона тухмӣ 1,5-3,02 г мебошад. Гулкуниаш аз моҳи июн то сентябр мегузарад.

Занҷабилӣ обӣ дар беҳи ҷӯйборҳо мерӯяд. Занҷабилӣ обӣ аз даври қадим ҳамчун доруворӣ маълум мебошад. Дар Рум ва Юнони қадим занҷабилӣ обиро ҳамчун доруворӣ захмтозақун ва варамро нест мекардагӣ истифода мебаранд. Инчунин занҷабилӣ обиро ҳамчун хунманъқун ва зидди дарунронӣ истифода мебаранд. Дар тибби халқи тоҷик занҷабилӣ обиро зидди касалии бавосир (геморой) истифода мебаранд.

Қиммати нав кардаи аз баргҳои занҷабилӣ обиро ба захмҳо мемоланд.

Дар тибби илмӣ алафи занҷабилӣ обиро дар намуди ширеши обӣ (водный настой) (20: 200) бо 1 қошуқи ошӣ 3 бор дар як рӯз ҳамчун хунманъқун дар вақти хунравии бачадон истифода мебаранд.

Занҷабилӣ обӣ ба таркиби шамҳои зидди геморой «анастезол» ва «анузол» дохил мебошад.

Қисмҳои болоии занҷабилӣ обӣ дар таркиби худ чунин моддаҳоро доранд:

- флавоноидҳо 2-2,5%, ки аз онҳо чунин моддаҳо тасдиқ шуданд: рутин, кверцибрин, гиперозид, рамнезин, кемпферол ва ғайра.

Ба ғайр аз флавоноидҳо дар таркиби занчабили обӣ чунин моддаҳо ҳастанд:

- моддаҳои дубилӣ – 3-8%;
- қатронҳо – 3-4,5%;
- гликозидҳо – 0,10-0,16%;
- равғанҳои эфирӣ – бо микдори на чандон калон;
- кислотаҳои органикӣ;
- витаминҳо – К; Е; Д – 42,3 мг;
- каротин ва ғайра.

Гули хатмӣ – *Lavatera cashemiriana*. (Хатма кашмирская).

Гули хатмӣ – растании бисёрсола буда, баландиаш 25-110 см мешавад.

Пояш – яктои ростистода ва нӯғҳояш камтар овезон мебошад.

Баргҳояш – паҳанаки барг 3-15 см дар дарозӣ ва аз 3,5 кунҷ иборат буда, аз рӯи шаклаш камтар барги ангурро ба хотир меорад.

Гулҳояш – ранги бунафшаранг ё сурхи баланд доранд.

Хӯшагулаш – ғичилшакл мебошад.

Мевааш – аз 20-25 доначаҳои майда иборат буда, камтар ноҳамвор мебошанд.

Тухмаш – муғчашакл буда, диаметрашон 0,3-0,35мм мебошад ва рангашон маллаи торик буда, моҳҳои август сентябр пухта мерасанд.

Гули хатмӣ дар ҷойҳои сералаф, байни чормағззорҳо ва дигар дарахтзорҳои водии Ҳисору – Дарвоз, Чанубу – Шарки районҳои Тоҷикистон воমেҳӯрад.

Ашӯи доруворӣ - ин решаи гули хатмӣ мебошад, ки онро дар баҳор ва тирамоҳ чинда зуд хушк мекунанд. Хусусиятҳои дорувории гули хатмӣ аз қадим маълум мебошанд.

Мувофиқи навиштаҷоти А.Сино «Алқонун» алаф, тухмӣ ва решаи гули хатмӣ ҳамчун варамҳоро паст мекардагӣ, суст мекардагӣ истифода бурда мешавад. Гули хатмӣ варамҳои хуниро суст ва нест мекунад, нараҳоро мепазонад, дарди буғум ва узвҳоро хомӯш менамояд ва инчунин дар вақти канда шудани мушакҳо ва таранг шудани асабҳо истифода бурда мешавад. Баргҳои гули хатмӣ ба варамҳои синаҳои занона ғоидаи калон доранд ва дар вақти газаки шуш инчунин ғоиданок мебошанд. Обҷӯши решаи гули хатмӣ ба сӯзиши пуфаки пешоб ва мушкил шудани баромадани пешоб ва санг пайдо шудан дар пуфаки пешоб ёрдами калон мерасонад.

Дар тибби халқӣ гули хатмӣ ҳамчун гули хайрӣ машҳур мебошад. Обҷӯши решаҳои гули хатмиро дар вақти сулфа кардан, газаки рӯдаюмеъда ва газаки системаи нафаскашӣ истифода мебаранд.

Дар амали тибби илмӣ аз решаҳои гули хатмӣ обҷӯш тайёр карда онро ҳамчун обҷӯши гули хайрӣ истифода мебаранд.

Дар таркиби решаи гули хатмӣ дар миқдори калон луоб, шакар ва пектиро ёфтаанд. Дар таркиби баргҳояш бошад алкалоидҳо 100-200 мг% витамини С, дар тухмиаш бошад 10-20 % рағанҳо мавҷуд мебошанд.

Чойкаҳак – *Hypericum perforatum*

(Зверобой продырявленный).

Чойкаҳак – растани бисёрсола буда, баландиаш то 1 м мешавад.

Решааш – тиррешаи сернавда мешавад.

Пояаш – ростистодаи суфтаи дуқиррадор мебошад.

Баргҳояш – нишастаи мутақобил, шаклашон – эллипсоид ё ки камтар дарози – байзашакл (дар дарозӣ 0,7-3,5 см ва дар паҳнӣ 0,2-1,5 см) буда, дар танай худ нуқтаҳои рағанини ғадуддор дорад, лаби паҳнаки барг сикҳати яклухт мебошад.

Хӯшагул – чорӯбаки - сипаршакли бисёргула.

Рангаш – зарди чилодор, гулбаргаш – 5 то дарози-эллипсоид (1-2 см дар дарозӣ ва 0,4-0,5 см дар паҳнӣ) бо нуқтаҳои майдаи сиёҳи ғадуддор мебошад.

Мевааш – кутичаи сеқисмае мебошад, ки дар дарунаш бисёр тухм чойгир шудааст (аз 45 то 100 дона).

Тухмаш – майдачаи дарозрӯя ё ки цилиндршакл, рангаш чигарииторик, дарозиашон то 1 мм мебошад. Вазни 1000 дона тухмӣ ба 0,10 -0,15 грамм баробар мебошад.

Чойкаҳак моҳҳои май-июл гул карда, моҳҳои сентябр-октябр тухм медиҳад. Чойкаҳак дар нишебҳои адирҳо, лаби ҷӯйбору дарёчаҳо, байни алафзорҳо дар ҷойҳои серофтоби ноҳияҳои Зарафшон, Туркистон, Ҳисору – Дарвоз, Ҷанубу-Шарқӣ Тоҷикистон дар баландии 600-3000 м мерӯяд.

Дар тиб қисми болоии гулкардаи растаниро истифода мебаранд.

Аз даври қадим чойкаҳахро ҳамчун растани доруворӣ истифода мебаранд. Чойкаҳахро аз бисёр бемориҳо истифода мебаранд, ҳамчун: зидди газаки гурда ва меъда ҳамчун ҷойҳои маҳкамшударо мекушодагӣ.

Тухмии чойкаҳак меъдаро мустаҳкам меномояд ва дар вақти касалиҳои дилӣ ва ғайра истифода бурда мешавад.

Чойкаҳак иштиои одамро нағз карда, кори рӯдаҳоро нағз мекунад ва пешобро медавонад. Препаратҳои галенӣ, ки аз алафи чойкаҳак тайёр карда мешаванд ҳамчун хунманъкунанда ва зидди газзак истифода мебаранд.

Бо методи фармокологӣ исбот карда шудааст, ки алафи чойкаҳак ба худ хусусиятҳои давондани пешоб ва нест кардани кирмҳоро дорад. Шароби 10% ин алаф зидди остриҷаҳо (гименолепидоза) истифода мебаранд.

Дар ветеринария аз шароби 20% -и алафи чойкаҳак эмульсияро дар асоси рағани вазелин тайёр карда, бо он захмиҳои чорворо табобат менамоянд.

Саволҳои санҷишӣ :

1.Тавсифи ботаникӣ, истифодабарӣ, ареали паҳншавӣ, марҳалаи ҷаъмоварди ашёи доруворӣ, тарзҳои хушккунии растаниҳои шифобахши зерин: ниёзбӯ, бӯғанак, барги зулф, коснӣ, испанд, қоқутӣ, занҷабилӣ обӣ, гули хатмӣ ва ҷойкаҳак.

Лексияи : №4

Тавсифи ботаникӣ, истифодабарӣ, хусусиятҳои биологӣ, ареали паҳншавии буттаҳои ёбоии мевадихандае, ки хислатҳои доруворӣ доранд.

Анғак- *Pyrrophae rhamnoides* (облепиха крушиновая).

Анғак – буттаи калони хордор буда, ё дарахти буттамонанд, ки ба – ландиаш 3-11 м мешавад.

Анғак растании духонага мебошад. Намудҳои наринаш нисбат ба модинаш фақат нағзтар инкишоф ёфтагӣ мебошанд.

Барғҳояш - ҷойгиршавиашон пайдарҳам, думчаашон кӯтоҳ, шаклашон дарозрӯяи рост (дарозиашон 2,5-3,5 см ва паҳниашон 0,3-0,8 см) мебошад.

Гулҳои модинаш – ҳаҷми калон дошта, рангашон зард буда, аз 2 то 9 донагӣ дар байни бӯғумҳои (пазухи) навдаҳои нави ёш ҷамъ омадаанд.

Гулҳои нарина назар ба модина майдатар буда, аз 6 то 20 дона ба панҷаҳо ё ғичилҳо ҷамъ шудаанд.

Мевааш – рангаш зард ва ё норинҷӣ дар аввал ва дертар сурхи баланд мешавад ва таркибаш сероб мебошад, ҳаҷмаш 0,1- то 0,5 см.

Тухмаш - майдаҷаи чилодор буда, камтар ҷӯяқдор мебошад.

Вазни 1000 дона тухмӣ аз 12 то 13,5 г мешавад. Анғак моҳҳои апрел-май гул мекунад ва давомнокии гулкуниаш 7-10 рӯз мебошад.

Мевааш моҳҳои сентябр-октябр пухта мерасад. Ҳосилнокии як дарахти ёбоии анғак аз 5 то 8 кг ва 16 кг дарахте, ки одам онро нигоҳубин мекунад мебошад.

Анғак лаб-лаби соҳилҳои дарёҳо мерӯяд, ё ки дар он намуд заминҳое, ки дар он обҳои зеризаминӣ дар ҷуқури аз 1-то 1,5 м на зиёдтар ҷойгир шудаанд. Яъне анғак намояндаи маълуми ҷангалҳои равшанидӯстдор мебошад. Анғак дар ҷумҳурии мо дар ҳама ҷойҳо во меҳӯранд, хусусан дар ноҳияҳои кӯхистону баландкӯҳҳо. Анғак дар ҳудуди ареали асосии худ дар баландиҳои аз 400 м то 3800 м мерӯяд, вале инкишофи нағзтаринашро дар баландиҳои 2000-2500 м мегирад.

Барои мақсадҳои тиббӣ мева, раған ва пӯсти анғакро истифода мебаранд. Меваҳои анғакро баъди аёси якӯм (хунукии якӯм) мечинанд. Пӯсти анғакро дар аввали баҳор мечинанд.

Дар тибби халқӣ меваҳои навчидаи анғакро барои дардҳои шикам, захми меъда ва барои мӯътадил кардани кори меъда истифода мебаранд,

инчунин барои сихат кардани бисёр касалиҳои пӯст истифода мебаранд ва зидди ҷойҳои сӯхтагӣ (ожог).

Зирк– *Berberis heteropoda* (барбарис разноножковый).

Зирк – буттаи сернавдаи хордор баландиаш то 2,5 м мебошад. Навдаҳои порсолаю кӯхнагиаиаш хокистаранг буда, навдаҳои нави ҳаминсолааш сурхи-чигарӣ мебошад. Хорҳояш оддӣ ё ки ба се қисм ҷудо шуда мебошад.

Баргҳояш – паҳни байзашакли то 4 см дар дарозӣ ва 2 см дар паҳнӣ, буда, лаби паҳанаки баргҳояш сихат мебошанд

Хӯшагул – аз 4-12 гул иборат буда, сипаршакл ё нимқуррашакл мебошанд.

Гулҳояш – ранги зард дошта, диаметрашон то 0,8 см мебошад.

Мевааш – кулӯла ё элпсшакл дар вақти хомиаш ранги сурх дошта ва дар вақти пухтан рангашон сиёҳ мешавад.

Тухмаш – аз 2-5 дона иборат буда, шакли эллипсо дорад.

Моҳҳои июн гул карда моҳҳои июл – октябр ба мевадиҳӣ мебарояд.

Зирк дар ноҳияҳои буттазорҳои Ҳисору-Дарвоз вомехӯрад, дар баланди то 1500 м.

Дар таҷрибаи тиббӣ барг, пӯст ва решаҳои зиркро истифода мебаранд.

Решаҳояш дар вақти ором будани растанӣ, яъне дар аввали баҳор ва охири тирамоҳ мечинанд. Ашёи ҷидашударо дар болохонаҳо бо қабати 5-7 см хобонда дар болои қоғаз ва ё матоъ хушк мекунанд.

Баргҳояшро дар вақти буттанизатсияи гулҳо, яъне аз гул фаромадан мечинанд ва инчунин дар болохонаҳо ё ки дар таги навесҳо дар болои қоғаз ва ё матоъ хушк мекунанд. Мӯҳлати нигоҳ доштани ашёи хушк 3 сол мебошад.

Зиркро одамизод аз даври пеш ҳамчун доруворӣ истифода мебаранд. Тоҷикон аз решаҳои он қиём тайёр карда, зидди шикастани узвҳо, зарбхӯриҳо, радикулит, ревматизм ва хоказо истифода мебаранд. Ҷои аз баргҳои зирк тайёр кардагиро дар вақти касали зардпарвин, малерия ва хунмаънкунӣ истифода мебаранд.

Дар таҷрибаи тиббӣ препаратҳои зиркро ҳамчун зардадавон дар вақти касалии зардпарвин, гепохометит ва сангҳои талхадон истифода мебаранд.

Ширеши зиркро бошад зидди хунравии модарони нав тавалудкардагӣ истифода мебаранд.

Ҷамаи қисмҳои зирк дар таркиби худ алкалоидҳоро дорад, хусусан: берберин, бербамин, колумбалин, оксиакантин, пальматин, ятрорицин ва ба ғайр аз онҳо дар баргҳояш моддаҳои дубилӣ, флавоноид ва витаминҳои С ва Е мавҷуд дорад.

Хуч – *Rosa canina* (щиповник обыкновенный).

Хуч – буттаи сернавдаи хордор буда, баландиаш аз 1 то 3 м мебошад.

Навдаҳои кӯҳансолаш хокистаранг ва навдаҳои ёшаш чигарии сабзранг мебошанд. Хорҳояш калони қадшуда буда, дарозияшон 0,5-0,6 см мебошанд.

Баргашон – мураккаб буда, аз 6-7 паҳанаки барг иборат мебошад. Дарозии паҳанаки баргҳо аз 5 то 11 см буда, думчаашон кӯтоҳ мебошад, шаклашон байзашакл ва ё эллипсшакл мебошанд.

Гулҳояш – рангашон сафед ва ё гулобӣ мебошанд.

Чойгиршавиашон 1-тоғӣ ва ё 2-4 тоғӣ дар нӯгчаҳои навдаҳои гулмакардагӣ, моҳҳои май-июн мешукуфанд.

Мевааш – эллипсшакл ва ё кулӯлаи гӯштнок бо дарозии 1-2 см мебошад. Ранги мевааш дар вақти пухта расидан сурх мебошад. Хуч моҳҳои сентябр – октябр мепазад. Вазни 1 дона мевааш 1,7-3,2г мебошад.

Хуч дар бисёр чойҳо хусусан дар даруни чормағззорҳо, сафеддорҳо, лаб-лаби соҳилҳои дарёҳо, лаби чашмаҳо дар баландии 1000-2200 м вомехӯрад.

Хусусиятҳои шифобахшии хуч аз даври қадим маълум аст. Дар тибби халқии Тоҷикистон аз хуч (хулулоб) тайёр карда, онро зидди касалии зангила (цинга), хушк задан ва давондани пешоб истифода мебаранд.

Дар иқтисодиёти тиббӣ аз меваҳои хуч препарати «холосас» тайёр мекунанд, ки ба худ хусусиятҳои давондани талхаро дорад, ки дар вақти касалиҳои холицистит, гепатит ва талхадон истифода мебаранд.

Дар таркиби хуч чунин моддаҳо вучуд доранд:

- витамин С аз 0,2-2,65%;
- каротин аз 4-40 мг%;
- витамин В 80-120 мг%;
- витамин В 7 мг%;
- РР никотиламин 330-430 мкб%;
- витаминҳои К, Р;
- моддаҳои дубилӣ;
- қанд 8-18,5%;
- пектин 1-4%;
- кислотаҳои органикӣ:
- лимӯгӣ – 2%;
- себӣ 1,5-2%;
- равғанҳои эфирӣ 0,01-0,05% ва ҳоказо.

Ангурак, сиёҳбодом – *Rhamnus cathartica*
(Жостер слабительный).

Ангурак (сиёҳбодом) - буттаи сернавда буда, баландиаш то 8 м мешавад.

Баргҳояш – чойгиршавии баргҳояш мутақобили думчадор буда, шаклашон байзашакли рагдор мебошанд. Дарозиашон аз 2 то 8 см ва паҳниашон аз 1,5 то 5 см мебошанд.

Гулҳояш - майдаи зангӯлашакл ва дарозиашон 0,4-0,5 см буда, рангашон зарди –сабзчатоб мебошанд. Гулҳояш 5-20 тоғӣ дар банча дар банди думчаҳои барг чойгир мешаванд.

Мевааш – донадори сершираи кулӯлашакл буда, рангаш сиёҳ ва дарозиаш 0,8 см аст. Дар дарунаш 3,4 то тухмӣ дорад.

Ангурак моҳҳои май-июн гул мекунад. Моҳҳои июл-сентябр ба мевадихӣ мебарояд. Ангурак лаби чариҳо, сахроҳо, буттаҳо, лаби соҳили дарёҳо ва дигар чойҳо вомехӯрад. Дар ҳама чойҳо нағз инкишоф ёфта серҳосил мебошад.

Дар тиб меваи ангуракро истифода мебаранд. Меваҳои ангуракро баъди зард шудани баргҳояш чинда, дар хушккунакҳо дар t^0 50-60 0C хушк мекунад ва ё дар болохонаҳо.

Дар тиббӣ халқӣ ангуракро зидди касалиҳои захми меъда, катари меъда ва ҳамчун моддаи дарунронӣ истифода мебаранд. Инчунин меваҳои ангуракро зидди зардпарвин, нафасгирӣ, подагра, бовасир ва дигар бемориҳо истифода мебаранд.

Дар тибби илмӣ меваҳои ангуракро дар намуди обҷӯш, шираи шароб ҳамчун моддаи дарунронӣ истифода мебаранд. Инчунин меваҳои ангурак рангдиҳандаи хеле ҳам хуб мебошанд. Аз меваҳои нопухтагӣ – ранг зард, аз меваҳои пухтагӣ – ранги сабз ва аз меваҳои пухта гузаштагӣ ранги сурх чудо карда мегиранд.

Пӯсти хушк кардаи ангурак ранги чигарӣ ва пӯсти навкандаш – ранги зарди равшанро медиҳад. Дар таркиби меваҳои ангурак чунин моддаҳо мавҷуд мебошанд:

- антрогликозидҳо – 0,76%
- флавоноидҳо: рамноцитрин, ксоиторамкетин, ранпетин, ксамторамкетин, квернетин ва кемферол.

Дар баргҳои ангурак 3% витамини С.

Дулона – *Crataegus altaica* (боярышник алтайский).

Дулона – дарахти начандон калони бутташакл буда, баландиш 4-5 метр мебошад. Пӯсти сутунаш хокистарранги зардчамонанд мебошад. Навдаҳои пештарааш ва ҳаминсолааш суфта буда, рангашон сурхи чигаранг мебошанд. Хорҳои навадояш ғавси ростистода буда, дарозиашон 1,5-2 см мебошанд.

Баргҳояш – куррашакл ва ё секунчашкли паҳн буда, дарозиашон 7-15 см ва паҳниашон 6-12 см мебошанд. Паҳнакии барг аз 3-5 палла ибo –

рат буда, лабҳояш камтар реза-реза мебошад, дарозии думчааш 3,5 см мебошад.

Гулаш – рангаш сафед буда, диаметрашон 1,7-1,9 см мебошад. Чойгиршавиашон – чорӯбчаҳои сипаршакл бо 27-35 гулдона.

Мевааш – то 1 см диаметраш буда, ранги зард ва ё норинҷӣ (оранжевий) дорад. Таъмаш ширини турушак мебошад, 3-5 донак дорад. Дулона лаби соҳилҳои дарёҳо, силсилакӯҳҳои Туркистон, Зарафшон Ҳисору-Дарвоз дар баландии 1500-3000 м вохӯрад.

Хусусиятҳои шифобахшии дулона аз давраи қадим маълум аст. Обҷӯши баргҳои дулона ва гулҳои хушк кардаи онро зидди касалиҳои гипертонии, сарчарханӣ, дилзанак, беҳобӣ, асабнокии дил истифода мебаранд.

Дар таҷрибаи тиббӣ ширии меваҳои дулонро зидди касалиҳои дил ҳамчун қувватдиҳандаи мушаки дил истифода мебаранд.

Шираи дулона ба таркиби препарати номии комплекси «Кардиовален» дохил аст. Дар таркиби меваҳои дулона чунин моддаҳо мавҷуд мебошанд:

- витамин С 180-260 мг%;
- қанд;
- фитостеринҳо, сапонинҳо, флавоноидҳо, кислотаҳои органикӣ ва ғайра.

Саволҳои санҷишӣ:

1. Хусусиятҳои морфологӣ, биологӣ, ареали паҳнгардидан, сабаби шифо – бахш будан, тарзҳои хушк намудан ва ҷаъм овардани растаниҳои шифобахши зерин:

- ангак;
- зирк;
- хуч;
- ангурак;
- дулона.

Лексияи: №5

Тавсифи ботаникӣ, истифодабарӣ ва хусусиятҳои биологии растаниҳои доруворие, ки парвариш карда мешаванд.

Анҷир – *Ficus carica* (инжир обыкновенный).

Анҷир – ин бутта ва ё дарахти начандон калон мебошад, баландиаш аз 4 то 15 м мешавад.

Чатри дарахти анҷир калони васеъ буда, диаметраш аз 5 то 10 м мешавад.

Сутуни дарахтони калонсол ранги хокистарранги – равшан дошта суфта мебошанд, инчунин сутуни анҷир ба зинаҳо тақсим мебошад. Навдаҳои ёши навбаромадаи ҳаминсола ранги чигарӣ доранд.

Баргҳои – анҷир оддӣ – калон мебошанд, дарозиашон аз 8 то 25 см, паҳниашон аз 6 то 25 см мебошанд.

Паҳнаки барг – ба 3 ва ё 7 палла (лопасть) тақсим шуда ноҳамвор буда, думчаҳои дарози 4-9 см доранд. Ранги барги анҷир аз боло сабз ва аз тагаш сабзи равшан мебошад.

Анҷир растании духонага мебошад. Намудҳои нарина (каприфиги) ва модинаш фиғи мебошанд.

Хӯшагули намуди модина- мамония буда, дар банди думчаи баргҳои навадаҳои ҳаминсола мебарояд.

Гулаш – якчинса буда, дар даруни хӯшагули нокмонанд чамъ омадаанд. Анҷир дар муддати як сол 2-3 бор гул мекунад, моҳҳои апрел-май, июн-июл ва август.

Гардолудкунии анҷирро занбӯрҳои майдаи **бластофағҳо** иҷро мекунанд, ки онҳо аз тухмҳои, ки дар гулҳои модинаи инкишоф намеёфтагӣ хобонда буданд мебароянд.

Мевааш – кулӯлаи камтар паҷақ ва ё нокмонанд буда, ранги бунавшаранг ва ё зард доранд. Ҳаҷми меваашон то 8 см дарозиашон буда, то 5 см диаметрашон мешавад. Меваи намудҳои анҷири ёбой одатан нисбат ба анҷирҳои боғӣ майдатар мебошад.

Буттаҳои анҷир дар Тоҷикистон дар Помиру Олой ва қисми чанубии Дарвоз ва соҳили дарёи Панҷ вомехӯранд.

Ашӯи доруворӣ – ин мева ва баргҳои анҷир мебошанд, ки онҳоро моҳи июн ва сентябр баъди чидани ҳосили дуюм чамъ оварда, дар муддати як ҳафта хушк мекунанд.

Тоҷикон дарахти анҷирро дарахти бихишт меҳисобанд. Хусусиятҳои дорувории анҷир аз даври қадим маълум мебошад. Меваҳои онро ҳамчун барои тозакунии организм аз моддаҳои нодаркорӣ ва кушодани маҳкамҷойҳои чигару шуш истифода мебаранд.

Шираи барги анҷир ва ё меваи хоми онро болои озаҳо барои нобуд кардани он мемоланд ва инчунин анҷирро зидди касалиҳои пӯст истифода мебаранд.

Дар тиббӣ илми баргҳои анҷирро ҳамчун ашё барои пайдо кардани препаратҳои «Псоберан» истифода мебаранд. Ин препарат аз фуракумаринҳои ксорален ва бергаптен иборат мебошад, ки ин препаратро зидди касалии лейкодермия (пес) истифода мебаранд.

Дар таркиби меваҳои анҷир чунин моддаҳо мавҷуд мебошанд:

- қанд 9-28%;
- пектин 5%;
- кислотаҳои лимӯ, уксус, себӣ ва шилхагӣ 1%;
- витаминҳои С, В₁ В₂ А;
- каротин 0,26% ва бисёр намакҳои калий.

Бодиён, зираи сафед – *Foeniculum vulgare*. (Фенхель обыкновенный, укроп аптечный).

Бодиён (зираи сафед) – растании 2 сола ва ё бисёрсола буда, баландиаш аз 90 то 200 см мешавад.

Решааш – спиралшакли камнавада буда, рангаш зарди сафедтоб мебошад.

Пояаш – ростистодаи қиррадор буда, рангаш камтар кабудча мебошад.

Баргҳояш – ғилофакӣ буда, шаклашон мураккаби паршакл мебошад.

Хӯшагулаш – соябони мураккаб буда, дар нӯги поя чойгир мешавад ва инчунин дар нӯги наваҳои паҳлӯӣ, ки дар навбати худ аз 10-25 то соябони оддӣ иборат мебошад. Хӯшагул аз 20-25 то гул иборат мебошад.

Гулҳояш – майдаи зард буда, моҳҳои июл-август мешукуфанд ва сентябр мепазанд.

Мевааш – дарозрӯяи цилиндрашакли хокистарранг ва ё сабзи – малларанги 2-тухмаи бо бӯи хуш мебошад, ки таъмаш ширин аст. Вазни 1000 дона тухмӣ ба 6-6,5 г баробар мебошад.

Укроп (зираи сафед) дар дашту гандумзорҳо, дар соҳилҳои дарёҳо дар баландиҳои 900-2000 м минтақаҳои Ҷисору Дарвоз ва Ҷануби Тоҷикистон воমেҳӯрад.

Ашёи доруворӣ ин меваҳои зираи сафед мебошад, ки онҳоро баъди пухта расиданаш мечинанд. Тухмҳои чиндашударо дар зарфҳои нағз маҳкам мешудагӣ нигоҳ медоранд.

Хусусиятҳои шифобахши зираи сафед аз даври қадим маълум мебошад. Дар навиштаҷоти А.Сино «Алқонун» гуфта шудааст, ки зираи сафед нури чашмо тез мекунад, дар вақти саршавии катаракта ғоида дорад. Инчунин зидди хунук гирифтани меъда ва дилбеҳазуркунӣ ёрдам мерасонад. Зираи сафеди ёбӣ ба гурда ва пуфаки пешоб ғоидаи калон дорад. Вай инчунин сангҳои гурдаро майда карда мебарорад ва инчунин пешобро медавонад.

Дар тибби илмӣ бошад зирраи сафедро ҳамчун укропные масло ва оби укроп истифода мебаранд, ки ин препаратҳо ҳамчун бодбурор ва балғамбурор истифода бурда мешаванд.

Тухми укроп чунин моддаҳоро дар таркиби худ дорад:

- равғанҳои эфирӣ – 1-8,5%, ки дар таркиби худ чунин моддаҳоро доранд:

а) аметол 50-60%;

б) фенхон 10-20%;

в) пинен; метилхавикол, камфен, феландрен, лимонен ва ғайра.

-канд 4-5%;

- моддаҳои сафеда – 22%.

Анор – *Punica granatum* (гранат обыкновенный).

Анор – ин бутта ва ё дарахти буттамонанде, ки дорои бисёр сутун мебошад. Баландиаш аз 2 то 5 м мешавад.

Навдаҳои чавонаш ранги сабзи-хокистаранг дошта дар қисми дуҷуми вақти вегетатсионӣ чигарӣ мешаванд. Дар сутунашон хорҳои сӯзанмонанд доранд.

Пӯсти – навдаҳои кӯҳна хокистаранги борик буда, кам – кам тарақиҳо дорад.

Баргҳояш – оддӣ буда, дарозиашон 3-8 см ва паҳниашон аз 1,3-1,6 см мебошад. Қойгиршавии баргҳо мутақобил буда, баъзе вақтҳо ба банҷаҳо чамъ омадаанд. Шаклашон элпсшакл буда, ғафси чилодор мебошанд, лаби паҳанаки барг сикҳати суфта буда, дорои думҷаи кӯтоҳ 0,7-0,8 см мебошад.

Гулҳояш – калони кӯзашакл, ё ки майдаи зангӯлашакл буда, аз банди думҷаи барги дар навдаи соли қорӣ калон шуда пайдо мешаванд.

Анор моҳҳои апрел-май гул мекунад. Ранги меваи анор сурх буда, кулӯлашакли диаметраш 8-15 см мебошад. Даруни меваи анор ба 6-19 хонача тақсим шудааст, ки байни хонаҷаҳо бо парда ҷудо шудааст.

Анор моҳҳои сентяб-октябр пухта мерасад. Аз як буттаи ёбӣ 5-8 кг мева мечинанд. Анор хело ҳам инкишофи суст дорад ва 50-70 сол умр мебинад. Ҳамчун ашёи доруворӣ пӯсти сутун, навда, реша ва пӯсти меваи анорро истифода мебаранд.

Ашёи тайёр аз пӯстҳои хушкшудаи дарозиашон то 10 см ва ғафсиашон то 0,5-3 мм мебошад. Пӯсти меваи анор бояд, ки ғафсиаш 1-2 мм буда, мазаи бурманок дошта бошад. Анор доруворӣ қадима мебошад. А.Сино дар «Алқонун»-и худ гуфтааст, ки ҳамаи қисмҳои узвҳои анор доруворӣ мебошад.

Масалан: гули анор зидди хунравӣ, аз гушти дандон ғоидаи калон дорад. Шароби анори турш зидди табларза ва хунукзадаи меъда ёрдам медиҳад.

Донаҳои анор бо якҷоягӣ бо асал зидди касалиҳои нохунхурак, захмҳои меъда ва рӯдаи рост ва ғайра истифода мебаранд. Пӯсти

навдаҳои ёши анор кирмҳои меъдаро нест мекунад ва инчунин меъдаро мустаҳкам мекунад. Дар тибби илмӣ ҳамчун ашёи доруворӣ пусти сутун, пӯсти навдаро ва решаҳо ва инчунин пӯсти меваи анорро истифода мебаранд. Онро бисёртар ҳамчун обҷӯшу ширешҳо зидди ҳар гуна кирмҳо истифода мебаранд. Дар таҷрибаи фитотерапия пӯсти меваи анорро зидди дарунравӣ ва хунук гирифтани узвҳо истифода мебаранд.

Дар ширеши анор чунин моддаҳо мавҷуд ҳастанд:

- қанд – 8-20%;
- глюкоза 4-10%;
- витамин С – 7 мг%
- кальций, калий, натрий, фосфатҳо.

Чормағз – *Juglans regia* (орех грецкий).

Чормағз – дарахти яқсутуна ва ё бисёрсутуна буда, баландиаш то 20-35 м шуда, диаметри чатри дарахт то 20 м мешавад. Диаметри сутуни чормағз то 2,5 м мешавад.

Пӯсти сутуни дарахтони кӯҳансол хокистаранги торик буда, дорои тарақиҳои чуқур мебошад. Навдаҳои чормағз кунҷдор буда, ранги хокистаранги торик доранд.

Навдаҳои соли чорӣ аввали баҳор ранги сабз дошта, то тирамоҳ ранги худро ба ранги сабзи хокистаранг иваз мекунад.

Баргҳояш – мураккаби калон буда, дарозиашон аз 19 то 54 см ва паҳниашон 15 - 40 см буда, аз 5 то 13 баргча иборат мебошад. Барги тоқаш нисбат ба дигар баргчаҳо одатан калонтар мебошад.

Шакли баргҳояш байзашакл ва ё байзашакли элипсоманд мебошанд. Думчаҳои барг кӯтоҳ буда, дарозиашон ба 0,5 см баробар мебошад.

Гулҳояш – майдачаи рангашон сабз буда, моҳҳои апрел-май дар вақти кушода шудани баргҳо гул мекунад. Гулҳояш чудочинса мебошад.

Гулҳои гардондор (нарина) ба ғичилҳои калон овезон чамъ омадаанд. Гулҳои(тухмдон) модина гардгирак доштагӣ одатан яктогӣ ва ё 2-3 то-гӣ дар нугӣ навдаҳои соли чорӣ чойгир мешаванд.

Мевааш – кулӯлашакл буда, аз мевапардаи рангаш сабз ва дарунаш чормағз иборат мебошад. Даруни чормағз аз тухми чорқисма иборат мебошад, ки байни худ бо парда чудо мебошанд. Чормағз моҳҳои сентябр-ноябр пухта мерасад ва аз намуд ва сохти пӯчоқаш хело ҳам гуногуншакл мебошад.

Дар Тоҷикистон чормағззорҳо дар водиҳо, дарёҳо ва кӯҳзорҳои Помир, Силсилакӯҳҳои Ҳисору Дарвоз ва Қаротегин дар баландҳои 1000-2400 м вохӯранд.

Дарахти чормағз дар шароитҳои асосии табиӣ худ дар синни 10-12 солагиаш ба мевадихӣ мебарояд.

Чормағз растани доруворӣ қадима мебошад.

Ҳамчун ашёи доруворӣ –баргҳо, меваҳои напухта ва мевапардаро истифода мебаранд.

Дар бораи шифобахш будани чормағз аллакай дар навиштаҷотҳои юнони қадим Диоскрид, Цицерон, Плиний, Virgiliy ва Гиппократ акс ёфтанд.

Гиппократ мевапардаи сабзи чормағзро зидди рондани кирмҳо истифода мебурд. А.Сино меҳисобид, ки чормағз дар якҷоягӣ бо анҷир ва рута доруи зидди ҳамаи захрҳо мебошад. Дар навиштаҷоти худ «Даврия» (шифоёбӣ) чормағз бо рута зидди захролудшавӣ баъди газидани морҳо истифода мебурд. Барг ва мевапардаи чормағзро зидди хунравии гӯшти дандонҳо истифода мебурд.

Дар навиштаҷоти худ «Махзан-ул-адвия» Муҳаммад Ҳусайн дар бораи шифобахшии чормағз чунин навишта буд (1777 сол): чормағз барои мунтазамкунии кори меъда, мустаҳкамкунии мағзи сар ва дил ва чигар истифода бурда мешавад.

Вале аз миқдори зиёд истифода бурдани чормағз аллергияро ба вучуд меорад, хусусан ба одамҳое, ки миқозашон гарм мебошад.

Дар тибби халқӣ шароби аз баргҳои чормағз тайёркардагиро зидди атерсклерози мағзи сар, диатези кӯдакон, шамол хӯрдан ва ревматизм истифода мебаранд. Инчунин шароби аз баргҳои чормағз тайёр кардари зидди ангина, хушк гирифтани рӯдаҳою меъда ва зидди касалиҳои қанд истифода мебаранд, чунки истифодаи он дар хуни одам миқдори қандро кам мекунад.

Барги навчиндашударо ба захмҳо ва наракҳо мемонанд. Чормағзи нопухтаро зидди кирмҳои аскарарида ва солитер истифода мебаранд.

Равғани чормағзро бошад аз қадим ҳамчун дорувории дарунронӣ ва кирмронӣ ва инчунин зидди касалҳои чигар, шуш, гурда истифода мебаранд. Дар фитотерапия ҳамчун доруворӣ шароби баргҳои чормағз зидди хунук гирифтани ғадудҳои лимфатикӣ, гушти дандонҳо ва гастрит истифода мебаранд.

Дар тибби илмӣ препарати «Юглон»-ро, ки аз мевапардаи сабзи чормағз тайёр карда мешавад зидди туберкулези пӯст, экземаҳо ва касалии саглес истифода мебаранд.

Дар таркиби мағзи чормағз чунин моддаҳо мавҷуд мебошанд:

- 77-82% - равғанҳо;
- 17-21% - сафеда;
- 7-16% - карбогидратҳо;
- 30-50 мг% витамини С;
- 0,3 мг% - витамин В;
- каротин, витаминҳои У, Р ва намакҳои оҳану –кобальт.

Писта – Pistacia vera (фисташка настоящая).

Писта – ин бутта ва ё дарахти начандон калон, ки баландиаш аз 3 то 10 м мебошад.

Баргхояш – думчаи кӯтоҳ дошта мураккаб мебошанд. Аз 3-7 баргча иборат мебошад. Ғафси байзашакл буда, дарозиашон аз 7 то 8 см ва паҳниашон 5-6 см мебошад. Дар баргхояш одатан бузғунҷ (галлы) инкишоф меёбад, ки онҳоро ширинчаи писта ба вучуд меорад.

Бузғунҷҳо 1-3 тоги чойгир гирифта, ранги сурх ва ё норинҷи доранд. Писта растании духонага мебошад.

Хӯшагулхояш – чорӯбак мебошанд.

Гулхояш – чудочинса буда, майда мебошанд. Гулҳои наринааш 5-6 то гарддон дорад ва гули модинааш бошад 1 то гардгирак (тухмдон) дорад, ки вай ба 3 қисм тақсим мешавад.

Дар мухити худрӯй намуди пистаҳои нарина нисбат ба намудҳои модина одатан бисёртар мебошанд. (55-60%).

Писта моҳҳои апрел ба гулкунии медарояд ва давомнокии гулку – нии гулҳои нарина 5-7 рӯз ва мадинааш 3-9 рӯз мебошад.

Дар вақти пухта расидани меваи писта:

эпикарпий – пардаи болоии мева;

мезокарпий – қисми мағздори пардаи болоии меваи хушк шуда меғалтад ва **эпикарпий** – қисми саҳти болопӯши тухмӣ кушода мешавад.

Ҳосилнокии дарахти писта аз 1 то 15 кг аз як дарахт мебошад. Вазни миёнаи 1 донаки писта ба 0,49-0,90 г баробар мебошад.

Дар Тоҷикистон пистазорҳо масоҳати 115500 га ишғол менамоянд, ки ин 40% территорияи ҷангалзорҳои ҷумҳуриро ташкил медиҳад.

Ҳамчун ашёи доруворӣ бузғунҷҳои пистаро моҳҳои август мечинанд. Ашёи чиндашударо дар офтоб ва ё дар зери болопӯшҳо хушк мекунанд. Бузғунҷҳои пистаро барои истеҳсолоти танин истифода мебаранд. Аз як дарахт аз 10 то 12 кг бузғунҷи хушк чинда мешавад.

Дар тибби халқӣ меваҳои пистаро зидди харобӣ, туберкулёз ва инчунин қатрони онро зидди захмҳо истифода мебаранд. Бузғунҷҳои майдакардашударо зидди кори сусти меъда истифода мебаранд. Аз бузғунҷҳои писта танинро ҷудо карда мегиранд.

Танин ва препаратҳои он «танальбин», «танисмут», «таноформ» дар тибби илмӣ зидди касалиҳои даҳон, бини, гулӯ ва инчунин ҳамчун зидди захролудшавии бо металҳои вазнин истифода бурда мешавад.

Омӯзиш таркиби химиявии мағзи донаки писта нишон дод, ки дар таркиби он рағғанҳо зиёда аз 55-60% вучуд дошта, ранги зард ва бўи хос дошта дар навбати худ ин рағғанҳо аз ҷунин моддаҳо иборат мебошанд:

- 1) глицериди олеинӣ – 54-62,8%;
- 2) глицериди ликолӣ – 17%;
- 3) кислотаҳои серғизо – 20%;
- 4) моддаҳои нитрогенӣ – 18%;
- 5) сафедаҳо 17,4%.

Саволҳои санҷишӣ:

1. Хусусиятҳои морфологӣ, биологӣ, ареали паҳнгардидан, сабаби шифо – бахш будан, тарзҳои ҷаъм овардан ва хушк намудани растаниҳои доруворӣ, ки бо одам парвариш карда мешавад:

-- анҷир; бодиён; анор; чормағз ва pista.

Лексияи: №6

Хусусиятҳои ҷаъмоварӣ, хушк кардан ва нигоҳ доштани растаниҳои доруворӣ.

Таҳлили материалҳои пешгузаштагӣ.

Ҷамаи растаниҳои дорувориро дар марҳалаи гулкуниашон чинда дар соя, яъне болохонаҳо ва ё хушккунакҳо хушк карда мегиранд.

Баъди хушк карда гирифтани онҳоро ба банҷаҳо баста (ҷойкахак, қоқутӣ, бӯғанақ, ниёзбӯй, тхач ва ғайра) дар хонаҳои хушк, ки рутубати ҳаво дар он нағз мебошад нигоҳ доштан лозим аст.

Зарпоша – *Tanacetum pseudoachilla*.

(Пижма ложнотысячелистниковая).

Зарпоша растани бисёрсола буда, баландиаш аз 30 то 140 см мешавад. Решааш кӯтоҳ ва печутоб хӯрдагӣ мебошад. Зарпоша ба худ бӯи сахти хос дорад. Сутунаш як то ё ки як якчанд то, ростистодаи қирра дори баргдор ва дар болои сутун ба навдаҳо тақсим шудагӣ мебошад.

Баргҳояш – мураккаб буда, дарозиашон аз 3 то 15 см мебошад, баргҷаҳои поёниаш думҷадор ва баргҷаҳои болоаш нишаста мебошанд. Лабҳои паҳнаки барг аррашакл мебошад.

Гулҳояш – зард буда, моҳҳои июн-август гул мекунад.

Хӯшагулаш – сабадҷаи нимкурашакли диаметраш 3-5 мм буда, дарозиаш 0,3-1,2 см мебошад.

Мевааш – тухмҷаи рост ва ё камтар қадшудаи дарозиаш 1,5-2 мм мебошад. Тухмаш моҳҳои август-октябр пухта мерасад.

Зарпоша дар канораҳои бешазорҳо, лаби соҳили дарёҳо ва ҷӯйборҳо, байни буттазорҳо, дашту сахроҳо дар баландии 1600-3000 м воমেҳӯрад.

Ашӯи доруворӣ зарпоша ин гулҳояш мебошад. Гулҳояшро дар соя эҳтиёткорна хушк мекунад, чунки баъди хушк кардани он гулҳояш набояд, ки резанд. Мӯҳлати нигоҳ доштани ашӯи тайёркардашуда 3 сол мебошад.

Дар тибби халқӣ шароби аз гулҳои зарпоша тайёршударо зидди касалиҳои санги талха, зарпарвин, касалиҳои рӯдаю меъда, подагра, касалиҳои чигар ва гурда, туберкулёзи шуш, бовасир ва ҳамчун барои рондани кирмҳо истифода мебаранд. Обҷӯши зарпошаро барои шустанӣ сар зидди нест кардани сабӯси сар истифода мебаранд.

Аммо дар хотир доштан зарур аст, ки аз ҳад зиёд истифода бурдани зарпоша захролудшавии организмро меорад, чунки зарпоша растани захиrolуд мебошад.

Дар амали тибби илмӣ гулҳои зарпошаро дар намуди шароб (1:10) ва ё обҷӯши он ҳамчун препарат барои рондани кирмҳои аскарида ва астрисаҳо (1 қошуқи ошӣ 3 бор дар як рӯз) истифода мебаранд. Шароби онро инчунин зидди захми меъда ва рӯда истифода мебаранд. Хокаи аз гули зарпоша тайёр шударо дар вақти гастрит ва кам будани кислотнокӣ меъда истифода мебаранд. Препарати – «танацин» -ро ки дар таркиби худ ҳамӣ фловонидҳои хӯшагули зарпоша мебошад зидди санги талха истифода мебаранд.

Дар таркиби зарпоша чунин моддаҳо мавҷуданд:

- 1) равғанҳои эфирӣ – 0,33%;
- 2) моддаҳои дубилӣ – 6,3-11,2%;
- 3) алкалаидаҳо – о,п -0,31%;
- 4) Фловонидҳо, сапонинҳо, витамини С, кислотаҳои органикӣ ва кумаринҳо.

Ширинбех,буя – *Glycyrrhiza glabra* (солodka голая).

Ширинбех (буя) – растани бисёрсала буда, баландиаш 50-200 см мешавад.

Решааш – пурқуввати калон буда, то ҷуқурии 5 м калон мешавад. Решаи асосиаш ва иловагиаш аз берун ранги ҷигарӣ дошта, аз дарун ранги зард доранд ва таъми ширин доранд.

Сутунаш – ростистода буда, боқуввати мевадор ё ки бе навда бо мӯякҷаҳои майда ва нуқтаҳои ғадуддор мебошад.

Баргҳояш – мураккаб буда, дарозиаш 5 -20 см мешавад. Баргаш аз 2-9 ҷуфт баргҳои эллипсшакл, ки дарозиашон 1,5-4 см ва паҳниашон 1-2,5 см иборат мебошад.

Гулҳояш – бунафшаранг буда, дарозиашон аз 0,5 то 1,3 см буда, ба ҷорӯбҷаҳои пуррагиашон кам ва дарозиашон 15-12 см ҳам омадаанд.

Мевааш – аз 20 то 8 дона ғилофаки кушода намешудагии дарозрӯяи дарозиашон 1,5-35 см ва паҳниашон 3-6 мм мебошад. Рӯяшон суфта ва ё хоракҳои ғадуддор дорад.

Тухмаш майдачаи рангашон зарди-ҷигаритоби ҷилдор, қариб кулӯлашакл мебошанд. Ҳосили тухм аз 1га замин гирифта шуда - 135-166 кг ташкил медиҳад. Ширинбех моҳҳои май-июл гул карда, моҳҳои июл-сентябр-ноябр ба мевадихӣ медарояд.

Ширинбех лаб-лаби ҷӯйборҳо, тугайзорҳо, заминҳои полизӣ ва зироатӣ, боғзорҳо, дар нишебҳои адирҳо ва соҳилҳои дарёҳо то минтақаи мобайнии кӯҳистон дар баландҳои 350-1600 м вомехӯранд. Ҳамчун ашёи даруворӣ решаи ширинбехро истифода мебаранд. Решаашро тоза карда ва ё тоза накарда истифода мебаранд. Барои ин решаи ширинбехро аввали баҳор ва ё тирамоҳ мечинанд ва дар

ҳавои тоза зери болопӯшҳо ва ё хушккунакҳо, ки t^0 аз 60^0C зиёд набояд бошад, хушк мекунанд.

Реша ҳамон вақт хушк шудагӣ ҳисоб меҳӯрад, ки агар вақти онро қад кардан он шиканад. Ашӯи тайёр ин бўлақҳои реша, ки ғафсиаш 0,5-5 см мебошад. Мӯҳлати нигоҳ доштани ашӯи хушк карда 10 сол мебошад.

Ширинбех ин яке аз растаниҳои дорувории қадима, ки аз давраҳои Теофраст ва Плиний маълум мебошад. Хусусиятҳои дорувории ширинбех бо номи «ганьцао» (алафи ширин) ба Ҳитоихо аллақай 2800 сол пеш аз милод маълум буд.

А.Сино ширинбехро (сус) бисёр вақт зидди касалиҳои захми гурда ва пуфаки пешоб, хушк гирифтани меъда, шуш, чигар ва касалиҳои сусти чигар ва дигар касалиҳо истифода мебард.

Дар шарқ ширинбех дар баробарӣ бо «решаи зиндагӣ» женьшень истифода бурда мешавад. Дар тибби Тибет ширинбех зидди хунук гирифтани шуш, туберкулёз, касалиҳои дил, атеросклероз, бронхит ва дигар касалиҳо истифода бурда мешавад.

Ширинбех хусусан солҳои 50-уми асри ХХ қуллаи машҳурии худро аз сар гузаронида буд, чунки дар ин марҳала олимони СССР ва олимони хориҷа бо методҳои таҷрибавӣ исбот карданд, ки препаратҳои аз ширинбех тайёр шуда хусусиятҳои «**дезоксикортикоподобӣ**» доранд.

Яъне баъди исбот шудани ин хусусиятҳои хоси ширинбех онро фаъолон дар терапияи зидди захми меъда ва рӯда истифода бурданро сар карданд. Дар СССР препаратҳои флавоноиди «**ликвиритон**» (хамчун антисептик зидди захми меъда, рӯда ва гостритҳои гиперациди) «**флакарбин**» инчунин зидди захми меъда, зидди нафасгирӣ ва дерматитҳои аллергетикӣ истифода бурда мешаванд.

Ширинбех фаъолон ва васеъ дар истеҳсолоти хӯроқа барои тайёр кардани пиво, квас, шароб, конфетҳо, ҳавло ва кулчақанд истифода бурда мешавад. Бо навидҳои адабиётӣ маълум аст, ки дар территорияи собиқ СССР ҳар сол зиёда аз 10 тн ширинбех ва 250 тн решаи ширинбехро истифода мебарданд.

Қисми поёнии ширинбех бо пайвастаҳои фаъоли биологӣ бой мебошад, ки яке аз асосии он сапонини тритерпенӣ – глицерризин (40 маротиба зиёд аз қанд ширинтар мебошад) мебошад, ки миқдораш дар таркиби реша аз минтақаҳои қалон шудани растанӣ ва фазаи инкишофи он вобаста аст, ки 3-23%-ро ташкил медиҳад.

Дар решаҳои горизонталии ширинбех миқдори глицерризин -5,7-12,2% ва моддаҳои экстрактивӣ 29,7- 40,7% ва дар решаҳои вертикали бошад, миқдори глицерризин 6,1-12,2% ва моддаҳои экстрактивӣ 29,7-39,9% - ро ташкил медиҳад.

Дар решаи ширинбех 3-4% флавоноидҳо мавҷуд ҳастанд, ки (дар таркиби худ 27 то компонент доранд): ликвиритозид, изоликвиритин, микурозид, ликвиритин ва инчунин кислотаи глабрӣ ва бисёр моддаҳои дигар. Дар решаи ширинбех ба ғайр аз флавоноидҳо боз чунин моддаҳо мавҷуд ҳастанд:

- глюкоза 0,6-15,2%;
- сахароза 0,3-11%;
- крахмал 34%;
- стероидҳо 1,5-2%;
- равғанҳо 0,2-4,7%;
- қатронҳо 1,75-4,12%;
- талхӣи обнашаванда 3-3,6%.

Чоқала– *Inula helenium* (девясил високий).

Чоқала – растани бисёрсола буда, дорои решаи ғафси бӯи хос дошта мебошад.

Пояш – як то ва ё якчанд то буда, ростистодаи чӯякдор ва дар қисми болоиаш ба навдаҳо тақсим шуда мебошад. Баландиаш 0,5-2,5 м мебошад.

Баргҳояш – калон буда, дарозиашон то 50 см ва паҳниашон 15-25 см мешаванд. Баргҳои поёни назди гарданаки реша будагӣ ва поёнии пояи чоқола думчаҳои дароз дошта, шаклашон элпсшакл ё элпсшакли дарозрӯя буда, лабҳои паҳнаки барг резаҳои аррашакл доранд, поёни баргҳояш ноҳамвори бахмалшакл мебошанд. Баргҳое, ки дар мобайни пояи растанӣ ҷойгиранд шаклашон бойзашакли дарозрӯя буда, дарозиашон 15-35 см ва паҳниашон 5-18 см ва нӯгашон тез мебошанд.

Баргҳои қисми болии растанӣ дарозрӯя буда, дарозиашон 3-10 см ва паҳниашон 1-5 см буда тези нишаста мебошанд.

Хӯшагулаш – сабадча буда, диаметраш 6-8 см буда, дар нӯги навдаҳо як тогӣ ҷойгиранд.

Гулҳояш – ранги зард доранд. Гулҳое, ки лаб-лаби сабадча ҷойгиранд забоншакли дарозиашон 2,5-3,5 см буда (мода) мебошанд ва гулҳое, ки мобайни сабадчаи гул ҷойгиранд найчашакл буда дучинса мебошанд (1-1,5 см).

Мевааш – дончаи маллаи призмашакли қиррадор бо болосаракдор (хохолук) мебошанд.

Вазни 1000 дон тухмӣ 1-1,5 г мебошад. Чоқала моҳҳои май-июн гул карда, моҳҳои июн-июл ба тухмкунӣ медарояд.

Чоқола гирди чашмаҳо, лаб-лаби ҷӯйборҳо назди соҳили дарёҳо, гандумзорҳо, баландалафзорҳо, чормағзорҳо, ангакзорҳо, байни бедзорҳо дар баландиҳои 700-1900 м минтақаҳои Ҳисору – Дарвоз, назди Сирдарё, Чанубу Шарқи Тоҷикистон вомехӯранд.

Дар тиб решаи чоқаларо истифода мебаранд. Барои ин решаи онро аввал баҳор ва ё тирамоҳ ҷаъм оварда, онро ба қисмҳои дарозиашон 2-20 см ва ғафсиашон 0,5-3 см бурида, дар берун дар ҳавои тоза хушк мекунад. Ашӯи тайёр ин решаҳои рангашон хокистаранги малларанг буда, аздарун ранги зарди сафедчатоб бо бӯи хос мебошанд. Таъмаш талхчатоб мебошад. Мӯҳлати нигоҳдоштани решаҳои хушк шу – да 2 сол мебошад.

Хусусиятҳои шифобахшии чоқала аз даври қадим маълум аст. Ҳанӯз дар Юнони қадим ва Рими қадим бисёр беморихоро бо решаи чоқала табобат мекарданд. Хусусиятҳои дорувории чоқаларо Гиппократ ҳам инчунин қайд кардааст.

А.Сино чоқаларо ба моддаҳое, ки дили одамро боқувват мекардагӣ дахл мекард. Инчунин чоқаларо зидди сулфа, ҳамаи намудҳои варам, касалиҳои шуш, чигар, пуфаки пешоб ва асабҳои истифода мебард.

Дар тибби халқии тоҷик обҷӯши гулҳо ва решаҳои чоқаларо зидди нафасگیرӣ, дарди бачадон, дарду дамиши шикам, пешобравон, кирмронӣ ва талхаронӣ истифода мебаранд.

Дар тибби илмӣ чоқаларо зидди катар ва туберкулёзи шуш ҳамчун балғампазонӣ ва пешобдавон, талхадавон истифода бурда мешавад.

Дар истифодабарии берунӣ бошад, зидди касалиҳои эҷемӣ ва пӯст истифода мебаранд. Равғани эфирӣ онро зидди кирмҳо ва ҳамчун антисептик истифода мебаранд.

Масалан препарати «Алантолактон», ки аз равғанҳои эфирӣ чоқала ҷудо карда шудааст бо қувваи кирмронии худ 25 маротиба зӯртар аст нисбат ба препарати машҳури «Сантонин».

Препарати «Алантон» -ро бошад зидди захми меъдаю рӯда истифода мебаранд.

Дар тиркиби решаи чоқала чунин моддаҳо мавҷуд мебошанд:

- алкалоидҳо 0,06-0,07%

- равғанҳои эфирӣ 1,2-3,1%, ки моддаи зардранги кристаллӣ мебошанд.

Дар навбати худ қисми кристаллии равғанҳои эфирӣ галенин аз се намуд лактонҳои сесквитерпинӣ иборат мебошад:

1) алланто-лактон;

2) изолантолактон;

3) дигидроалантолактон.

Дар решаҳои чоқала ба ғайр аз равғанҳои эфирӣ боз чунин моддаҳо мавҷуданд:

- инулин 40-45%;

- псевдоинулин;

- кислотҳои уксусӣ ва бензойная ;

- моддаҳои қатронмонанд;

- пектин, сапонин, луоб.

Чағчағак – *Capsella hursa – pastoris.*

(Пастушья сумка обыкновенная).

Чағчағак – растании яқсола буда, баландиашон аз 5 то 90 см мешавад.

Пояш – як то ва ё якчанд то буда, шаклаш бенавда ва ё навдадор мебошад.

Баргҳояш – баргҳои поёнии растанӣ назди гарданаки реша ба тӯда чамъ шуда, дарозияшон 1-21 см ва паҳниашон 0,5-4,5 см мешаванд. Шаклашон дарозрӯяи пармонанд буда, паҳанаки барг бурришҳои чуқур дошта қисмҳои секунчашаклро ташкил медиҳад.

Гулҳояш – майда буда, ранги сафед дошта ба хӯшагули ҷорубшакл ва ё ғичилшакл чамъ омадагианд. Дарозии гулҳояш аз 1,5 то 3,5 мм мебошанд.

Мевааш – ғилофаки аз 2 қисм иборат будаи шаклаш секунчашакли дилмонанд бо дарозии 0,4-0,8 см мебошад.

Тухмаш – сурхи малларанг ва ё ҷигарии равшан буда, дарозрӯяи камтар пачақ мебошанд, дарозияшон 0,8-1,2 мм мебошанд. Баъди пухта расидан ғилофак бо осонӣ аз дарунаш ба берун рехта ба муҳити гирду атроф паҳн мегарданд.

Вазни 1000 дона тухмӣ ба 100 мг баробар мебошад. Ҷағчағак аз моҳи феврал сар карда, то тирамоҳ гул карда ба тухмикунӣ медарояд ва баъзан моҳҳои ноябр – декабр низ ҳам гул мекунад.

Ҷағчағак лаб-лаби боғу сахроҳо дар баландии 350-3800 м вомерӯрад. Ҷағчағак дар ҳамаи минтақаҳои ҷумҳуриамон вомерӯрад. Сабаби васеъ паҳн гардидани ҷағчағак дар он мебошад, ки ин растанӣ имкониятҳои калони тухмидиҳиро дорад, чунки як растанӣ дар ҳудуди марҳалаи вегетатсионии худ то 64 ҳазор тухм медиҳад ва дар 1 м² то 345 ҳазор тухмӣ ташкил медиҳад, ки онҳо дар муддати 6 сол имконияти неш зада баромаданро доранд. Дар муҳити об бошад он қобилияти сабзиши худро дар муддати 32 моҳ нигоҳ дошта метавонад.

Ҷамчун ашёи доруворӣ ҷағчағакро дар вақти аввали тухмбандӣ мечинанд. Растанӣҳои чиндашударо бо қабатҳои тунук 3-5 см болои қоғаз ва ё матоъ хобонда дар соя хушк мекунанд.

Ашёи чинда шуда ин пояҳои ҷағчағак бо дарозии 10 - 40 см ва баргҳои сабз, гули сафед ва бо меваҳои нопухтаи рангашон сабз мебошад. Бӯи ашёи хушкшуда сусти ба худ хос мебошад. Лаззаташ талхчатоб ҳаст. Мӯҳлати нигоҳ доштани ашёи хушкшуда 3 сол мебошад.

Хислат ва хусусиятҳои шифобахши ҷағчағак аз даври қадим маълум аст. Дар навиштаҷоти «Махзан-ул-адвия»-и Муҳаммад Ҳусайн гуфта шудааст, ки истеъмол кардани баргҳои ҷағчағак хунравӣ ва хунпартоии узвҳои даруниро қатъ мегардонад, инчунин дилбеҳазуркуниро қатъ мегардонад. Алафи ҷағчағакро ба захмҳо мемонанд, ин протсессҳои шифоёбии онро зудтар менамояд.

Дар тибби халқӣ обҷӯши ҷағчағакро зидди дизентерия, гастрит ва захми меъда, касалиҳои дил, ҷигар, гурда, туберкулёзи шуш, домана ва дигар касалиҳо истифода мекунанд.

Ширеши нав гирифтаи алафи ҷағчағакро зидди ревматизм ва дарунронӣ истифода мекунанд.

Дар амал тасдиқ карда шудааст, ки препаратҳои аз ҷағчағак тайёр шуда фишори артериявиро паст мекунанд ва инчунин онро зидди хунравии бачадони занона истифода мекунанд.

Барғҳои ёши чағчағакро тоҷикон ба таркиби самбусаи алафи меандозанд.

Дар қисми болои чағчағак чунин моддаҳо кашф шудаанд:

- кислотаҳои органикӣ (себӣ, лимучӣ, шаробӣ);
- фитонсидҳо;
- флавоноидҳо;
- рағғанҳои эфирӣ;
- моддаҳои дубилӣ ;
- холин, тирамин;
- витамини К, 120-177,5 мг%
- витамини С, каротин;
- витамини В₂ ;
- қанд 2-3%;
- сафеда 1-2%;

Дар чағчағак дар марҳилаи гулкунӣ макроэлементҳои:

- Са, Р, К, Мд, S, СЕ, Fe. – ва микроэлементҳои: Mn, Сч, Си, Ае, Fі ва дигарон мавҷуд мебошанд.

Арча - *Juniperus seravchanica*. (Можжевельник зеравшанский).

Арча – дарахти ҳамешасабз буда, баландиаш аз 8 то 25 м мешавад. Чатри дарахт элипсшакл ва ё конусшакли ба навапартои зич мебошад.

Пӯшташ – сурхчатоб ва ё чигарии хиштмонанд мебошад.

Навдаҳояш – сернавдадор мебошанд.

Барғҳояш – сӯзанбарг буда, шаклашон пулакчашакли ромбмонанд мебошанд. Одатан аз худ қаторнро ҷудо мекунанд.

Гулҳои – дарахти арча духонага буда, моҳҳои апрел – май кушода мешаванд.

Чалғӯзаҳояш – кулӯла ва ё камтар дарозрӯяи кунҷдор буда, диаметрашон 12-14 мм мебошад ва дорои мевапардаи ширешдор мебошад. Чалғӯзаҳо ба навдаҳо бо думчаҳои кӯтоҳ пайваст мешаванд.

Меваҳои ёш ранги сабз ва ё ранги сабзи малла дошта, дар вақти пухта расидан бунафшаранг ва ё сиёҳ мешаванд.

Меваҳои пухта расида бӯи ба худ хос доранд ва дар дарунашон 2-3 ва баъзан 4-то тухми секунҷашакли рангашон чигарии торик, ки дарозииашон 6-7,5 мм мебошад доранд.

Арча дар муҳити зисти хурӯи худ дар синни 25-30 солагиаш ба мевадихӣ медарояд. Арча дар заминҳои санглохзорҳо ва нишебҳои адирҳо дар баландҳои 1000-2500 м минтақаҳои пасткӯҳҳо ва кӯҳҳои баландиаш миёна вомехӯрад.

Ашӯи дорувории арча ин меваҳояш мебошад, ки онҳоро тирамоҳ мечинанд. Буттаи арчаро мешапонанд ва меваҳои пухта ба замин мерезанд, ки онҳоро чинда дар болохонаҳо ва ё хушқунакҳо хушк мекунанд. Мӯҳлати нигоҳ доштани ашӯи хушқарда 3 сол мебошад.

Хусусиятҳои шифобахшии арча ханӯз ба олимони бузурги қадим ҳамчун Гален, А.Сино, Абдурахмони Берунӣ маълум буд.

А.Сино дар навиштаҷотҳои худ қайд кардааст, ки хокаи тайёр кардаи аз чалғӯзаи арча бо якҷоягии асал аз гангрена, захмҳои пӯсидаистода ва захмҳои паҳнмегардида ёрӣ медиҳад. Инчунин дар вақти зарб хӯрдани мушакҳо, сулфа ёрдам дода, маҳкам ҷойҳои ҷигар ва меъдара мекушояд.

Шароби чалғӯзаҳои арчаро васеъ ва фаъолона зидди касалиҳои органҳои пешоб ва органҳои ҷинсӣ истифода мебаранд. Инчунин чалғӯзаҳои арчаро зидди касалиҳои асаб истифода мебаранд.

О.Додабаева дар қорҳои илмӣ қайд кардааст, ки дар Тоҷикистони Шимолӣ бо сӯзанбаргҳо ва чалғӯзаҳои арча чунин касалиҳоро табобат менамоянд:

- ревматизм, дарди сар, параличи нӯғҳои пой ва дастҳо.

Обҷӯши чалғӯзаҳоро зидди касалиҳои гурда, пуфаки пешоб, сангҳои гурда, касалиҳои ҷигар ва равматизм истифода мебаранд.

- Меваҳои хоми арчаро зидди захми меъда ва барои иштио овардан меҳӯранд.

- обҷӯши меваҳоро ҳамчун препарати талхаронӣ дар вақти касалиҳои зардпарвин меҳӯранд.

- Шароби аз пӯст решаҳои арча тайёркардара зидди артритҳо ва широби аз пӯсти арча тайёркардара зидди беқувватии ҷинсӣ (мардона) менӯшанд.

Дар фитотерапия аз меваҳои арча препаратҳои пешобравон тайёр мекунаанд.

Навдаҳо ва сӯзанбаргҳои арча ин манбаи дарёфти равғанҳои эфирӣ ва қатрон мебошад.

Ҷудо кардаи равғанҳои эфирӣ арча 50 номи «оби арча» ҳамчун препарат зидди касалиҳои полиартрит истифода бурда мешавад.

Арчаҳо хусусиятҳои хоси фитонсидӣ доранд.

Ҳисоб карда шудааст, ки дар территорияи 1 га ҷангалзорҳои паҳнбаргҳо 2 кг фитонсиди марговар ба микроорганизмҳо ҷудо мешавад дар ҷангалзорҳои сӯзанбаргҳо дар 1 га 5 кг фитонсид ва дар арчазорҳо бошад 30 кг фитонсидҳо ҷудо мешаванд. Дар таркиби узвҳои арча чунин моддаҳо мавҷуд мебошанд:

- равғанҳои эфирӣ:

- дар навдаҳо 0,45-0,75%;

- сӯзанбаргҳо 0,15-0,27%;

- пӯсташ 0,2-0,6%;

- чалғӯзаҳо 0,23-2,3%.

Инчунин пинен, кадинен, терпенен, терпинолен, камфен, спирти сесквитерпенӣ, цедрол ва дигарҳо.

Дар таркиби чалғӯзаҳо бошад:

Қанд 10-30%;

Гликозиди юниперин;

Моддаи рангкунандаи зард ;
Қатронҳо 9%;
Пентозанҳо;
Кислатаҳои органикӣ ва ғайра.

Саволҳои санчишӣ:

1. Хусусиятҳои биологӣ, тарзҳои ҷаъм овардан, хушк намудан, нигоҳ доштан ва марҳалаҳои ҷаъм овардани растаниҳои шифобахши зерин:
-- зарпоша; ширинбех; чоқала; ҷағҷағак ва арча.

Лексияи: №7

Тавсифи растаниҳои, ки саҳт захролуд мебошанд.

Гули савринҷон – *Colchicum luteum Baker.*

(Безвременник жёлтый).

Гули савринҷон – растани бисёрсола буда, 2 – 4 то баргҳои ҷилодори нӯгаш ғавси кунд дорад.

Гулҳояш – аз 1 то 4 дона буда, рангаш зард мебошад. Гулаш аз 6-гулбарг иборат мебошад, ки нӯгҳояш камтар қадшуда мебошанд. Шаклаш ба зангула монанд буда, дарозияш то 5 см мешавад.

Решааш – пиёзак мебошад.

Мевааш – куттиҷаи сеқисмаи бисёртухма буда, дарозияш 2-3,5 см ва шаклаш дарозрӯяи байзашакл мебошад.

Тухмаш – қариб кулӯлашакл буда, диаметрашон то 2,5 мм мешавад, рангашон ҷигарии торик мешавад.

Гули савринҷои моҳҳои апрел-июл гул карда, моҳҳои май-август ба тухмкунӣ мебарояд.

Гули савринҷон дар даштҳо, арчазорҳо, сангзорҳо ва нишебикӯҳҳои силсилакӯҳҳои Туркистон, Зарафшон, Ҳисору-Дарвоз, Ҷанубу Шарқи минтақаҳои Тоҷикистон дар баландиҳои 1500-3000 м. во-мехӯрад.

Ҷамҷун ашёи доруворӣ решаҳои гули савринҷонро дар вақти гулкуниаш ҷаъм меоваранд. Мӯҳлати нигоҳ доштани решаҳои чиндашуда 3 моҳ мебошад. Дар ҷойҳои маҳсулотбарорӣ аз решаи савринҷон алкалоидаҳоро ҷудо карда мебароранд, аммо ин растани дар ҷумҳурии мо аҳамияти истеҳсолӣ надорад.

Гули савринҷон яке аз растаниҳои доруворӣ қадимтарин мебошад. Аз достонҳои қадимаи юнонӣ маълум аст, ки дар Колхида (Кавказ) боғи мӯъҷизанок вучуд доштааст, ки дар он бисёр намуд растаниҳои захронок мерӯидаанд. Дар он ҷо юнониҳо бо гули савринҷон во-мехӯранд ва номи онро **Колхикон** меноманд. Якумин шуда гули савринҷонро ботаники бузурги юнонӣ Диоскрид тавсиф медиҳад.

Аз навиштаҷотҳои қадимаи Юнону Миср маълум мегардад, ки бо гули савринҷон касалиҳои дарди буғум ва подагра ро табобат мекардаанд.

Соли 1618 гули савринчон ба китоби якуми «Формокологияи Британия» дохил мешавад.

А.Сино дар амали тибби худ гули савринчонро зидди дарди буғумҳо подагра ва касалиҳои рӯдаи ғафс истифода мебард.

Дар тибби халқии тоҷик решаҳои гули савринчонро зидди дарди бадан ва буғумҳо истифода мебаранд. Тухми гули савринчонро бошад барои нест кардани мушу каламушҳо истифода мебаранд. Шикорчиён бошанд барои нест кардани гургҳо ва рӯбоҳо.

Гули савринчон бисёр ҳам гули захролуд мебошад ва худтабобаткунӣ бо он хатарнок мебошад. Тафтишотҳои фармакологӣ нишон доданд, ки моддаи таъсиркунанда дар таркиби гули савринчон ин алкалоиди колхицин мебошад.

Дар тиб истифодабарии колхицинро аз соли 1853 сар карданд. Баъди 13 сол сипари гаштан профессори австриягӣ Шкода дар лексияи худ баён мекунад, ки «Мо аз колхицин дида препаратҳои нағзтарро зидди дарди буғумҳо намедонистем».

Дигар алкалоиде, ки дар таркиби гули савринчон вуҷуд аст: **колхамин** мебошад, ки бо таъсири худ майдашавии ҳаҷми сиёҳлабак, буғумҳои лимфатикӣ ва кам шудани миқдори лейкоцитҳо дар таркиби хун ва инчунин ба тақсимшавии ядрои ҳуҷайраҳо монеъ мешавад.

Бинобар ин препаратҳои колхаминро (омаин) зидди касалиҳои саратони меъда ва рӯда истифода мебаранд.

Марҳами колхаминро бошад зидди саратони пӯсти дараҷааш I-II истифода мебаранд.

Банги девона – *Datura stramonium* (дурман вонючий).

Банги девона – растании боқуввати яксола буда, баландиаш 20 -150 см мешавад. Банги девона бӯи хоси нохуш дорад. Решааш шакли дукмо - нанд дорад.

Пояаш – ростистодаи сеқисмаи сернавда буда, суфта мебошад.

Баргҳояш – камтар ба барги дарахти чинор монанд мебошад, факат нӯги баргҳояш дарозрӯятар мебошад. Дарозии паҳанаки барг 8-20 см ва паҳниаш то 15 см мешавад.

Гулҳояш – сафеди калон буда, дар банди байни навда ва поя чойгир мешаванд.

Косабарги гул найчашакл буда, дарозиаш 4-6 см мешавад ва аз 5 то қисм иборат мебошад.

Гулбаргҳояш дароз 6-12 см буда, инчунин аз 5-то гулбарг иборат мебошад ва нӯгҳояшон қадшудагӣ мебошанд.

Мевааш – қуттичаги байзашакл буда, бо хорақҳои дарозиашон то 1 см пӯшида шудааст. Дарозии қуттича 3,5-5 см ва паҳниаш то 2,5 см мешавад. Дар вақти пухта расидан ба 4 қисм тақсим мешавад.

Тухмаш – дарозиашон 0,3-0,5 см буда, шаклашон муғчашакл буда, рангашон маллаи хокистаранг ва ё сиёҳ мебошанд. Дар як қуттича, аз

500 то 8000 тухмӣ ҷойгир мешавад. Вазни 1000 дошта тухм 8-11 г мебошад.

Банги девона моҳҳои май-сентябр гул карда, моҳҳои июл-октябр ба мевадихӣ медарояд. Банги девона растани хело ҳам васеъ паҳн гардида мебошад, лаб-лаби боғзорҳо, ҷӯйборҳо, саҳроҳо, даштҳо, боғзорҳо, пахтазорҳо вомехӯрад.

Ашӯи дорувории банги девона ин баргҳояш мебошад. Баргҳои банги девонаро дар фасли тобистон мечинанд ва баъди чиндан зуд дар болохонаҳо ва ё дар хушккунакҳо дар $t^0 40^0C$ хушк карда мегиранд. Ашӯи чинда мешудагӣ захролуд мебошанд ва бинобар ин бояд, ки эҳтиёткорона рафтор намуд.

Банги девона яке аз растаниҳое мебошад, ки аз давраи қадим дар тиб истифода бурда мешуд. Дар бораи хусусият ва хислатҳои дорувории банги девона бисёртар олимони қадим дар навиштаҷотҳои худ қайд кардаанд, инчунин олими бузурги форсу-тоҷик А. Сино дар бораи банги девона чунин навишта буд:

«Истифодабарии банги девона маст мекунад ва ба мағзи сар зарар дорад ва инчунин душмани дил мебошад».

Дар тибби халқӣ обҷӯши тухми банги девонаро зидди дарди дандон, дарди сар, табларза, дарди дил ва ҳамчун дардхомушқунанда ва препарати хобмеовардагӣ истифода мебаранд.

Дар гомеопатия бошад, банги девонаро зидди ҳар гуна касалиҳои асабӣ, паралич, миненгит, эпилепсия истифода мебаранд.

Истифодабарӣ аз миқдори зиёд банги девона ба захролудшавии саҳт меоварад, ки он боиси ба марг дучоршавиро меоварад ва бинобар ин банги девонаро бе иҷозати духтур истифода бурдан мумкин нест.

Дар тибби илмӣ бошад препаратҳои аз банги девона тайёр шударо ҳамчун препарати зидди спазматики аксарияти вақт зидди касалиҳои астмаи бронхиалӣ, невралгеяҳо ва сулфай саҳт истифода мебаранд. Баргҳои банги девона ба таркиби препаратҳои «астматин», «астматол» медароянд ва ширеши он бошад ба таркиби препарати «солутан» медарояд, ки онро зидди касалии нафасгирӣ истифода мебаранд. Намакҳои атропин бошанд зидди захми меъда ва рӯда холесистит ва касалиҳои санги талха истифода бурда мешавад.

Дар таркиби банги девона дар миқдори калон алкалоидҳо вучуд доранд. Дар таркиби банги девона чунин моддаҳо мавҷуд мебошанд:

- 1) госциамин 44,12-67,12%;
- 2) гиосцин 13,22- 25,26%;
- 3) атропин 0,08-0,14%.

Ба ғайр аз алкалоидҳо чунин моддаҳо вучуд мебошад:

- кумаринҳо;
- скополетин;
- эскулетин;
- эскулин.
- равғанҳои эфирии бо бӯи тамоку – 0,04%;

- каротин – 0,1%;
- моддаҳои дубилӣ 1,7%.

Шайтонкоса, косаи гадо – *Nyoscyamus niger*.

(Белена чёрная).

Шайтонкоса (косаи гадо) – растани дусола буда, решааш тирреша мебошад.

Сутунаш – ростистодаи сернавда буда, дорои бўи нохуш, часпак бо баландии 20 – 150см мешавад.

Баргҳояш – баргҳои сутуни растанӣ нишаста буда, ҷойгиршавиашон пайдарҳам, шаклашон дарозрӯяи дарозиашон 3-15см ва пахнашон 2-10 см мебошад. Инчунин лаби паҳанаки баргҳо резанок буда, часпак мебошанд. Баргҳои назди банди реша бошанд дорои думча буда, дарозиашон 5 -30см ва пахнашон 2 – 10см ва шаклашон эллипсшакл мебошанд.

Хӯшагулаш – зулфча буда, гулҳояш калон мебошанд ва дар банди баргҳо ҷойгир мешаванд.

Гулбаргаш – аз 5 қисм иборат буда, дарозии гулбаргҳояш 3 – 3,5см ва рангашон зарди – сафедчатоб, ки дар қисми поёниашон доғи бунафша ранги торик доранд, мебошад.

Мевааш – куттичаи кӯзачашакле, ки ба 2 қисм ҷудо мешавад ва дар таркибашон тухми зиёде мавҷуд ҳаст, мебошад.

Тухмаш – кулӯлашакл буда, рангашон малларанги – хокистарранг бо дарозии 1 – 1,75мм мебошад. Вазни 1000 дона тухм ба 0,5 – 0,9г баро – бар мебошад. Як ниҳоли растанӣ 8 – 12 (баъзан то 440) ҳазор тухмҳое, ки бо навбат, зина ба зина инкишоф ёфта калон мешаванд, дар як соли вегетатсионӣ дода метавонад.

Шайтонкоса моҳҳои апрел – июл гул карда, моҳҳои июн – сентябр ба мевадихӣ мебарояд. Шайтонкоса ҳамчун алафи бегона дар байни зироатҳои парваришӣ, боғҳо, назди хонаҳои истиқоматӣ ва дигар ҷойҳо вомерхӯрад. Шайтонкоса дар ҳамаи минтақаҳои кишварамон дар баландҳои 800 – 3100м (ба ғайр аз минтақаи Помири Шарқӣ) вомерхӯрад.

Ҳамчун ашёи доруворӣ барг ва сутунчаҳои шайтонкосаро дар вақти гулкуниаш ҷаъм меоваранд. Шайтонкоса ниҳоят ҳам растани захира мебошад, бинобар ин дар вақти ҷаъм овардани он бояд, ки эҳтиёт-корона онро ҷаъм овард ва дар вақти ҷаъм овардани баргҳои он бо даст чашм, лаб ва биниро расидан мумкин нест. Ашёи ҷаъмовардаро бояд, ки дар хушкунҷа дар температураи на зиёд аз 40⁰с хушк намуд. Ашёи ҷида шуда ҳамон вақт хушкшуда ҳисоб мерхӯрад, ки дар вақти фишор овардан ба думчаи барг – он шиканад. Мӯҳлати нигоҳ доштани ашёи хушкшуда 2 сол мебошад.

Шайтонкосаро аз даври қадим дар Миср, Юнон ва Хитой ҳамчун растани доруворӣ истифода мебарданд, хусусан бисёртар ҳамчун захира олидарача. Масалан Абу-Али ибни Сино дар навиштаҷотҳои худ дар бораи шайтонкоса чунин навишта буд: «шайтонкоса чунин растани захира мебошад, ки истеъмоли он одамро аз ақл берун месозад, хоҳири онро

парешон ва тамоман нест мекунад ва нафаскашии одамро мушкил наму- да онро ба ҳолати девонагӣ меорад». Аммо хусусиятҳои шифобахшии шайтонкоса низ бисёранд: хунравии даруниро маън мекунад, дарди бугум хо ва дарди гӯшро хомӯш месозад. Зидди дард ва хунравии бачадони занона ёрӣ медиҳад ва ғайра.

Дар тибби илмӣ шайтонкосаро ҳамчун препарати дардхомушқунан да ва спазмолитикӣ истифода бурда мешавад. Баргҳои шайтонкоса ба таркиби препаратҳои «Астматол» ва «Астматин» дохил мебошанд, ки ин препаратҳо зиди бемориҳои астмаи бронхиалӣ истифода мебаранд.

Моддаҳои таъсиркунандаи шайтонкоса – ин алкалоидҳо мебошанд, ки дар тамоми узвҳои растанӣ мавҷуд мебошанд. Чаъми алкалоидҳо дар узвҳои гуногуни шайтонкоса (барг, реша, тухм) ба 0,045 – 0,56% баробар мебошад, ки алкалоиди асосӣ **гиоссиамин** (то 0,1%) тропин ва сколамин мебошанд. Ба ғайр аз он дар таркиби шайтонкоса чунин гликозидҳо мавҷуд мебошанд: гиоссипикрин, гиоссерин ва гиоссеризин. Инчунин дар таркиби шайтонкоса чунин моддаҳо мавҷуд мебошанд:

- моддаҳои сафедадор;
- қанд;
- рағанҳои эфирӣ ва ғайра.

Саволҳои санҷишӣ:

1. Сабаби захролуд будани растаниҳои зерин: гили савринҷон, банги девона ва шайтонкоса?
2. Марҳалаи чаъмовардан ва хусусиятҳои рафти қор дар вақти чаъмовардани растаниҳои захролуд?

Лексияи: №8

Методҳои муайян намудани захираҳои растаниҳои доруворӣ.

Методҳои муайян намудани захираҳои растаниҳои доруворӣ аз ду метод иборат мебошад:

- 1) методи визуалӣ (тақрибӣ бо чашм);
- 2) методи гузоштани қитъаҳои санҷишӣ.

Методи визуалӣ аз он иборат мебошад, ки дар он миқдори растаниҳои доруворӣ ва ё меваҳои он дар участкаи муайян бо нигоҳи чашм тақрибан ҳисоб карда мешавад.

Методи гузоштани қитъаҳои санҷишӣ бошад, аз гузоштани қитъаҳои санҷишӣ барои растаниҳои доруворӣ алафӣ дар ҳаҷми 1 м х 1 м ва барои муайян намудани миқдори меваҳои буттаҳои доруворӣ 10 м х 10 м гузашта мешаванд.

Миқдори растаниҳои доруворӣ бо чунин формула муайян карда мешавад:

$$N = \frac{A_1 + A_{10}}{B}, \text{ ки дар ин формула:}$$

N – миқдори миёнаи растаниҳои доруворӣ дар 1 м²;

A_1 - миқдори растаниҳои доруворӣ дар участкаи санчишии №1;
 A_{10} - миқдори растаниҳои доруворӣ дар участкаи санчишии №10;
 B - миқдори миёнаи участкаи санчишӣ.

Дар вақти муайян намудан миқдори меваҳо дар буттаҳои доруворӣ
чунин формула истифода бурда мешавад:

$$N = \frac{A_1 + A_{10}}{B}$$

N - миқдори миёнаи меваҳо дар як бутта;

A_1 - миқдори мева дар буттаи №1;

B – миқдори буттаҳои ҳисоб карда шуда дар участкаи санчишӣ.

A_{10} – миқдори меваҳо дар буттаи №10.

Саволҳои санчишӣ:

1. Мафҳуми методи визуалӣ?

2. Мафҳуми методи гузоштани қитъаҳои санчишӣ?